

2Pa kapitola 1.

[1] Šalomoun, syn Davidův, pevně vládl svému království a Hospodin, jeho Bůh, byl s ním a nesmírně jej vyvýšil. [2] Šalomoun vydal rozkaz celému Izraeli, velitelům nad tisíci a nad sty, soudcům a všem předákům z celého Izraele, totiž představitelům rodů, [3] a ubírali se, Šalomoun s celým shromážděním, na posvátné návrší v Gibeónu; tam byl Boží stan setkávání, který na poušti zhotovil Mojžíš, služebník Hospodinův. [4] Boží schránu dal ovšem David přenést z Kirjat-jearímu na místo, které pro ni připravil v Jeruzalémě, kde pro ni postavil stan. [5] Avšak bronzový oltář, který zhotovil Besaleel, syn Uriho, syna Chúrova, umístil před Hospodinovým příbytkem a tam se ho Šalomoun se shromážděním dotazoval. [6] Šalomoun tam před Hospodinem obětoval na bronzovém oltáři, který byl u stanu setkávání, obětoval na něm tisíc zápalných obětí. [7] Té noci se Šalomounovi ukázal Bůh a řekl mu: "Žádej, co ti mám dát." [8] Šalomoun Bohu odpověděl: "Ty jsi prokazoval velké milosrdenství mému otci Davidovi a mne jsi po něm ustanovil za krále. [9] Nyní, Hospodine Bože, nechť se prokáže spolehlivost tvého slova daného mému otci Davidovi. Ty jsi mě přece ustanovil za krále nad lidem tak početným, jako je prach země. [10] Dej mi tedy moudrost a umění, abych dovedl před tímto lidem vycházet a vcházet. Vždyť kdo by mohl soudit tento tvůj lid, jenž je tak četný?" [11] Bůh Šalomounovi řekl: "Protože máš na srdci toto a nežádal jsi bohatství, skvosty ani slávu, ani bezživotí těch, kdo tě nenávidí, ba nežádal jsi ani dlouhý věk, ale požádal jsi pro sebe o moudrost a umění, jak soudit můj lid, nad nímž jsem tě ustanovil za krále, [12] budou ti dány moudrost a umění, ale dám ti i bohatství, skvosty a slávu, takže se ti nevyrovná žádný z králů, kteří byli před tebou, ani z těch, co přijdou po tobě." [13] Od stanu setkávání na posvátném návrší, které je v Gibeónu, přišel Šalomoun do Jeruzaléma a ujal se království nad Izraelem. [14] Šalomoun nashromáždil vozy a jezdecké koně; měl tisíc čtyři sta vozů a dvanáct tisíc jezdeckých koní. Rozmístil je ve městech pro vozbu a u sebe v Jeruzalémě. [15] Král měl v Jeruzalémě stříbra a zlata jako kamení a cedrů jako planých fíků, jakých roste mnoho v Přímořské nížině. [16] Koně, které měl Šalomoun, přicházeli z Egypta. Karavany králových překupníků kupovaly stáda koní za pevnou cenu. [17] Při návratu přiváželi z Egypta vůz za šest set šekelů stříbra a koně za sto padesát. Jejich prostřednictvím se tak vyváželi všem králům chetejským a aramejským. [18] Šalomoun se rozhodl vybudovat dům Hospodinovu jménu a sobě dům královský.

2Pa kapitola 2.

[1] Šalomoun stanovil počet sedmdesáti tisíc nosičů břemen, osmdesáti tisíc kameníků v horách a nad nimi tři tisíce šest set dozorců. [2] Šalomoun poslal Chúramovi, králi týrskému vzkaz: "Jako jsi jednal s mým otcem Davidem a posílal mu cedry, aby si vybudoval pro sebe dům k bydlení, tak jednej i se mnou. [3] Hle, buduji dům jménu Hospodina, svého Boha. Chci mu jej oddělit jako svatý, aby se tam před ním pájilo kadidlo z vonných látek, pravidelně se rovnaly chleby a ráno i večer, též ve dnech odpočinku, o novoluních a při slavnostech Hospodina, našeho Boha, aby se přinášely zápalné oběti za Izraele navěky. [4] Dům, který buduji, bude veliký, neboť náš Bůh je větší než všichni bohové. [5] Kdo však má tolik síly, aby jemu mohl vybudovat dům? Vždyť jej nemohou pojmut nebesa, ani nebesa nebes. A kdo jsem já, abych mu buďoval dům? Leda abych před ním pájil kadidlo. [6] Nyní mi pošli odborníka, který by uměl pracovat se zlatem, stříbrem, mědí a železem, s látkou nachovou, karmínovou a purpurově fialovou a uměl by vyřezávat řezby, aby pracoval s odborníky, kteří jsou u mne v Judsku a v Jeruzalémě, které zjednal můj otec David. [7] Pošli mi též z Libanónu dřevo cedrové, cypřišové a algumímové. Víím totiž, že tvoji služebníci dovedou kácet libanónské stromy. Moji služebníci tam budou spolu s tvými služebníky [8] a připraví mi dosti dřeva, neboť dům, který buduji, má být veliký a obdivuhodný. [9] Hle, pro drvoštěpy kácějící stromy, pro tvé služebníky, budu dodávat dvacet tisíc kórů drcené pšenice, dvacet tisíc kórů ječmene, dvacet tisíc batů vína a dvacet tisíc batů oleje." [10] Chúram, král týrský, poslal Šalomounovi písemnou odpověď: "Protože Hospodin miluje svůj lid, dal mu za krále tebe." [11] Chúram řekl dále: "Požehnán buď Hospodin, Bůh Izraele, on učinil nebesa i zemi, on dal králi Davidovi syna moudrého, prozíravého a důvtipného, který vybuduje dům Hospodinu a sobě dům královský. [12] Nyní ti tedy posílám důvtipného odborníka Chúrama, [13] syna jedné ženy z dcer danských, jehož otec byl Týřan; ten umí pracovat se zlatem a stříbrem, s mědí, železem, kamenem a dřevem, s látkami nachovými, purpurově fialovými, s bělostným plátnem a látkami karmínovými, dovede vyřezávat všelijaké řezby a vše dovedně vyřešit. Ať je mu dovoleno pracovat s tvými odborníky i s odborníky mého pána, tvého otce Davida. [14] Nyní ať jen posílá můj pán svým služebníkům, jak řekl, pšenici a ječmen, olej a víno. [15] My budeme na Libanónu kácet stromy podle veškeré tvé potřeby a budeme ti je dovážet po moři jako vory do Jafy; odtud si je pak dopravíš do Jeruzaléma." [16] Šalomoun po sčítání, které provedl jeho otec David, spočítal všechny muže, kteří pobývali v izraelské zemi jako hosté; bylo jich sto padesát tři tisíce šest set. [17] Z nich udělal sedmdesát tisíc nosičů břemen, osmdesát tisíc kameníků v horách a tři tisíce šest set dozorců, aby přidržovali lid k práci.

2Pa kapitola 3.

[1] Šalomoun začal budovat v Jeruzalémě Hospodinův dům na hoře Mórija, kde se Hospodin ukázal jeho otci Davidovi, na místě, které připravil David, na humně Ornána Jebúsejského. [2] S budováním začal druhého dne druhého měsíce ve čtvrtém roce svého kralování. [3] Šalomounem byly stanoveny pro stavbu Božího domu tyto rozměry základů: délka v loktech podle staré míry byla šedesát loket, šířka dvacet loket. [4] Předšíň, která byla vpředu po celé šíři domu, byla dlouhá dvacet loket a vysoká sto dvacet loket; uvnitř ji obložili čistým zlatem. [5] Velkou síň obložil cypřišovým dřevem a to pokryl výborným zlatem, na němž dal zhotovit palmy a řetízkové ozdoby. [6] Pro zvýšení lesku obložil síň drahokamy; zlato bylo zlato parvajimské. [7] Zlatem pokryl síň, trámy, prahy, stěny a dveře a do stěn vyryl cheruby. [8] Pak udělal síň velesvatyně; vpředu byla po celé šíři domu, dlouhá byla dvacet loket a široká též dvacet loket. Pokryl ji šesti sty talenty výborného zlata. [9] Váha hřebů činila padesát šekelů zlata; též vrchní pokojíky pokryl zlatem. [10] Pro síň velesvatyně dal umně zhotovit dva cheruby a dal je pozlatit. [11] Délka křídel těch cherubů byla celkem dvacet loket; jedno křídlo dlouhé pět loket se dotýkalo stěny síně a druhé křídlo dlouhé pět loket se dotýkalo křídla druhého cheruba. [12] Křídlo jednoho cheruba dlouhé pět loket se dotýkalo stěny síně, kdežto druhé křídlo dlouhé pět loket bylo spojeno s křídlem cheruba druhého. [13] Roztažená křídla těchto cherubů byla dvacet loket dlouhá; stáli na nohou tváří k síni. [14] Zhotovil také oponu z látky pupurově fialové, nachové a karmínové a z bělostného plátna a na ni dal udělat cheruby. [15] Před domem udělal dva sloupy vysoké třicet pět loket, hlavice na vrcholu byla vysoká pět loket. [16] Zhotovil i řetízkové ozdoby jako pro svatostánek a dal je na hlavice sloupů; udělal též sto granátových jablek a zavěsil je na řetízkové ozdoby. [17] Sloupy postavil před chrám, jeden z pravé a druhý z levé strany; pravý pojmenoval Jakín a levý pojmenoval Bóaz.

2Pa kapitola 4.

[1] Dále zhotovil bronzový oltář dvacet loket dlouhý, dvacet loket široký a deset loket vysoký. [2] Odlišil též moře o průměru deseti loket, okrouhlé, pět loket vysoké; dalo se obepnout měřicí šňůrou dlouhou třicet loket. [3] Pod okrajem je dokola vroubily ozdoby v podobě byků, deset na jeden loket; lemovaly moře dokola. Dvě řady byků byly odlity spolu s mořem. [4] Moře spočívalo na dvanácti býcích; tři byli obráceni na sever, tři na západ, tři na jih a tři na východ. Na nich bylo moře položeno a zadky všech byly obráceny dovnitř. [5] Bylo na dlaň silné a jeho okraj byl udělán jako okraj poháru nebo rozkvetlé lilie. Pojalo tři tisíce batů. [6] Udělal též deset nádrží, pět jich dal napravo, pět nalevo; byly určeny k omývání. Oplachovali v nich to, co patřilo k zápalným obětem. Moře bylo určeno k omývání kněží. [7] Udělal též deset zlatých svícňů podle předpisu a dal je do chrámu, pět napravo a pět nalevo. [8] Udělal též deset stolů a postavil je do chrámu, pět napravo a pět nalevo; udělal též sto zlatých kropenek. [9] Udělal též nádvoří pro kněze a veliký dvůr, též dveře do dvora; jejich křídla obložil bronzem. [10] Moře postavil po pravé straně domu k jihovýchodu. [11] Chůram udělal též hrnce, lopaty a kropenky. Tak dokončil Chůram práci, kterou dělal králi Šalomounovi pro Boží dům: [12] dva sloupy a kulovité hlavice na vrcholu obou sloupů, dvoje mřížování, aby obě kulovité hlavice na vrcholu sloupů přikrývalo; [13] čtyři sta granátových jablek k obojímu mřížování, po dvou řadách granátových jablek na jedno mřížování, aby obě kulovité hlavice na sloupech přikrývalo; [14] dále udělal stojany a na stojany udělal nádrže, [15] jedno moře a pod ně dvanáct byků jako podstavce, [16] i hrnce, lopaty, vidlice a všechny příslušné předměty udělal Chůram králi Šalomounovi pro Hospodinův dům; byly z leštěného bronzu. [17] Král je dal odlévat v jordánském okrsku mezi Sukótem a Seredou do forem v zemi. [18] Šalomoun udělal všech těchto předmětů převeliké množství; na váhu mědi se nehledělo. [19] Šalomoun také udělal všechny předměty, které byly pro Boží dům: zlatý oltář a stoly pro předkladné chleby, [20] svícny a jejich kahaný potažené lístkovým zlatem, aby hořely před svatostánkem podle předpisu, [21] dále květ, kahaný a kleště na knoty ze zlata; bylo to nejlepší zlato; [22] též nože, kropenky, číše a pánve potažené lístkovým zlatem. Udělal i vchod do domu; vnitřní dveře do velesvatyně a dveře hlavní lodi chrámové byly ze zlata.

2Pa kapitola 5.

[1] Tak byla ukončena všechna práce, kterou vykonal Šalomoun pro Hospodinův dům. Šalomoun tam pak vnesl svaté dary svého otce Davida; stříbrné a zlaté i ostatní předměty uložil mezi poklady Božího domu. [2] Tehdy Šalomoun svolal do Jeruzaléma shromáždění izraelských starších, všechny představitele dvanácti pokolení a předáky izraelských rodů, aby vynesli schránu Hospodinovy smlouvy z Města Davidova, totiž ze Sijónu. [3] Ke králi se shromáždili všichni izraelští muži ve svátek, to je v sedmém měsíci. [4] Když všichni izraelští starší přišli, zvedli lévijci schránu [5] a vynesli nahoru schránu a stan setkávání i všechny svaté předměty, které byly ve stanu; to vše vynesli lévijští kněží. [6] Král Šalomoun a celá izraelská pospolitost, která se kolem něho před schránou sešla, obětovali tolik bravu a skotu, že nemohl být pro množství spočítán ani sečten. [7] Kněží vnesli schránu Hospodinovy smlouvy na její místo do svatostánku domu, do velesvatyně, pod křídla cherubů. [8] Cherubové rozprostírali křídla nad místem, kde byla schrána, takže cherubové zakrývali shora schránu i její tyče. [9] Tyče však byly tak dlouhé, že jejich konce bylo vidět u schrány před svatostánkem, avšak zvenčí viditelné nebyly; je to tam až dodnes. [10] Ve schráně nebylo nic než dvě desky, které tam dal Mojžíš na Chorébu, kde Hospodin uzavřel smlouvu s Izraelci, když vyšli z Egypta. [11] Když kněží vycházeli ze svatyně, všichni přítomní kněží se posvětili bez ohledu na svou třídu. [12] Všichni lévijští zpěváci, patřící k Asafovi, Hémanovi a Jedútúnovi, se syny a bratry, oblečení v roucho z bělostného plátna, stáli s cymbály, harfami a citarami na východ od oltáře a s nimi bylo sto dvacet kněží troubících na pozouny. [13] Trubači a zpěváci hráli a zpívali zároveň, aby Hospodinova chvála a oslava zněla jednohlasně; když se začalo hrát na pozouny a cymbály a jiné hudební nástroje, chválili Hospodina, protože je dobrý a že jeho milosrdenství je věčné. I naplnil oblak ten dům, dům Hospodinův, [14] takže kněží kvůli tomu oblaku nemohli konat službu, neboť Boží dům naplnila Hospodinova sláva.

2Pa kapitola 6.

[1] Tehdy Šalomoun řekl: "Hospodin praví, že bude přebývat v mrákové. [2] Vybuďoval jsem ti sídlo, kde budeš přebývat, vznešené obydlí, po všechny věky." [3] Pak se král obrátil a žehnal celému shromáždění Izraele; celé shromáždění Izraele přítom stálo. [4] Řekl: "Požehnán buď Hospodin, Bůh Izraele, který vlastními ústy mluvil k mému otci Davidovi a vlastní rukou naplnil, co řekl: [5] ŠOde dne, kdy jsem svůj lid vyvedl z egyptské země, nevyvolil jsem v žádném z izraelských kmenů město k vybudování domu, aby tam dlelo mé jméno, ani jsem nevyvolil nikoho, aby byl vévodou nad Izraelem, mým lidem. [6] Ale vyvolil jsem Jeruzalém, aby tam dlelo mé jméno, a vyvolil jsem Davida, aby byl nad Izraelem, mým lidem." [7] Můj otec David měl v úmyslu vybudovat dům jménu Hospodina, Boha Izraele. [8] Hospodin však mému otci Davidovi řekl: 'Máš sice dobrý úmysl vybudovat mému jménu dům, [9] avšak ten dům nezbuduješ ty, nýbrž tvůj syn, který vzejde z tvých beder; ten vybuduje dům mému jménu.' [10] Hospodin splnil své slovo, které vyřkl. Nastoupil jsem po svém otci Davidovi, dosedl podle Hospodinova slova na izraelský trůn a vybuďoval jsem dům jménu Hospodina, Boha Izraele. [11] Uložil jsem tam schránu, v níž je Hospodinova smlouva, kterou uzavřel se syny Izraele." [12] Pak se Šalomoun v přítomnosti celého shromáždění Izraele postavil před Hospodinův oltář a rozprostřel dlaně. [13] Šalomoun totiž udělal bronzový stupeň a dal jej doprostřed nádvoří; byl pět loket dlouhý, pět loket široký a tři lokte vysoký. Postavil se na něj před celým shromážděním Izraele, poklekl na kolena, dlaně rozprostřel k nebi [14] a řekl: "Hospodine, Bože Izraele, není Boha tobě podobného na nebi ani na zemi. Ty zachovááš smlouvu a milosrdenství svým služebníkům, kteří chodí před tebou celým srdcem. [15] Ty jsi zachoval svému služebníku, mému otci Davidovi, co jsi mu přislíbil. Vlastními ústy jsi přislíbil a vlastní rukou jsi to naplnil, jak je dnes zřejmé. [16] Nyní, Hospodine, Bože Izraele, zachovej svému služebníku, mému otci Davidovi, to, co jsi mu přislíbil slovy: 'Nebude přede mnou vyhlazen následník z tvého rodu, jenž bude sedět na izraelském trůnu, budou-li ovšem tvoji synové dbát na svou cestu a řídit se mým zákonem, jako ses jím řídil přede mnou ty.' [17] Nyní tedy, Hospodine, Bože Izraele, nechť se prokáže spolehlivost tvého slova, které jsi promluvil ke svému služebníku Davidovi. [18] Ale může Bůh opravdu sídlit s člověkem na zemi, když nebesa, ba ani nebesa nebes tě nemohou pojmout, natož tento dům, který jsem vybuďoval? [19] Hospodine, můj Bože, skloň se k modlitbě svého služebníka a k jeho prosbě o smilování a vyslyš lkání a modlitbu, kterou se tvůj služebník před tebou modlí. [20] Ať jsou tvé oči upřeny na tento dům ve dne i v noci, na místo, o kterém jsi řekl, že tam dáš spočinout svému jménu. Vyslychej modlitbu, kterou se tvůj služebník bude modlit obrácen k tomuto místu. [21] Vyslychej prosby svého služebníka i Izraele, svého lidu, které se budou modlit obrácení k tomuto místu, vyslychej z místa svého přebývání, z nebes, vyslychej a odpouštěj. [22] Jestliže se někdo prohřeší proti svému bližnímu a ten by mu uložil, aby se zaklínal přísahou, a on by tu přísahu složil před tvým oltářem v tomto domě, [23] ty sám vyslyš z nebes, zasáhni a rozsud' své služebníky; odplat' svévolníkovi, uval na jeho hlavu, čeho se dopustil, a prohleš spravedlivého za spravedlivého a odměň jej podle jeho spravedlnosti. [24] Bude-li poražen Izrael, tvůj lid, od nepřítelů pro hříchy proti tobě, ale navrátí se, vzdají chválu tvému jménu a budou se před tebou modlit a prosit o smilování v tomto domě, [25] vyslyš z nebes a odpusť Izraeli, svému lidu, hříchy a uveď je zpět do země, kterou jsi dal jim a jejich otcům. [26] Uzavřou-li se nebesa a nebude déšť pro hříchy proti tobě, a budou-li se modlit

obráčení k tomuto místu a vzdávat chválu tvému jménu a odvrátí se od svých hříchů, protože jsi je pokoušel, [27] vyslyš z nebes a odpusť svým služebníkům a Izraeli, svému lidu, hřích, vždyť je vyučuješ dobré cestě, po níž by měli chodit, a dej déšť své zemi, kterou jsi dal svému lidu do dědictví. [28] Bude-li v zemi hlad, bude-li mor, obilná rez či sněh, kobylky nebo jiná havěť, budou-li ho v zemi jeho bran sužovat nepřátelé či jakákoli rána a jakákoli nemoc, [29] vyslyš každou modlitbu, každou prosbu, kterou bude mít kterýkoli člověk ze všeho tvého izraelského lidu, každý, kdo pozná svou ránu a svou bolest a rozprostře své dlaně obrácen k tomuto domu. [30] Vyslyš z nebes, ze sídla, kde přebýváš, a odpusť, odplat' každému podle všech jeho cest, neboť znáš jeho srdce - vždyť ty sám jediný znáš přece srdce lidských synů -, [31] aby se tě báli, aby chodili po tvých cestách po všechny dny, kdy budou žít na půdě, kterou jsi dal našim otcům. [32] Také přijde-li cizinec, který není z Izraele, tvého lidu, ze vzdálené země kvůli tvému velikému jménu, tvé mocné ruce a tvé vztažené paži, přijdou-li a budou se modlit obrácení k tomuto domu, [33] vyslyš z nebes, ze sídla, kde přebýváš, a učiň vše, oč k tobě ten cizinec bude volat, aby poznaly tvé jméno všechny národy země a bály se tě jako Izrael, tvůj lid, aby poznaly, že se tento dům, který jsem vybudoval, nazývá tvým jménem. [34] Vytáhne-li tvůj lid do boje proti nepřátelům po cestě, kterou je pošleš, a budou-li se modlit k tobě směrem k tomuto městu, které jsi vyvolil a k domu, který jsem vybudoval tvému jménu, [35] vyslyš z nebes jejich modlitbu a prosbu a zjednej jim právo. [36] Zhřeší-li proti tobě, neboť není člověka, který by nehřešil, a ty se na ně rozhněváš a vydáš je nepříteli, aby je zajali a jaté vedli do země vzdálené nebo blízké, [37] a oni si to v zemi, do níž byli jako zajatci odvedeni, vezmou k srdci, obrátí se a budou tě v zemi svého zajetí prosit o smilování: 'Zhřešili jsme, provinili jsme se, svévolně si vedli', [38] navrátí-li se tedy k tobě celým srdcem a celou duší v zemi svého zajetí, v zemi těch, kdo je odvedli do zajetí, a budou se modlit směrem ke své zemi, kterou jsi dal jejich otcům, k městu, které jsi vyvolil, a k domu, který jsem vybudoval tvému jménu, [39] vyslyš z nebes, ze sídla, kde přebýváš, jejich modlitbu a prosby a zjednej jim právo; odpusť svému lidu, čím proti tobě zhřešili. [40] Nyní, můj Bože, nechť jsou prosím tvé oči otevřené a uši ochotné slyšet modlitbu na tomto místě. [41] Nyní tedy povstaň, Hospodine Bože, k místu svého odpočinku, ty sám i schrána tvé moci. Tvoji kněží ať obléknou spásu, Hospodine Bože, ať se tvoji věrní radují z dobrých věcí. [42] Hospodine Bože, neodmítej pomazaného svého, pamatuj na milosrdenství prokazované svému služebníkovi Davidovi."

2Pa kapitola 7.

[1] Když Šalomoun dokončil svou modlitbu, sestoupil z nebe oheň a pohltil zápalnou oběť i díly obětního hodu a dům naplnila Hospodinova sláva. [2] Kněží nemohli do Hospodinova domu vstoupit, neboť Hospodinova sláva naplnila Hospodinův dům. [3] A všichni Izraelci viděli sestupující oheň i Hospodinovu slávu nad domem, klesli na dlažbu tváří k zemi, klaněli se a vzdávali chválu Hospodinu, protože je dobrý a že jeho milosrdenství je věčné. [4] A král i všichni lid slavili před Hospodinem obětní hod. [5] Král Šalomoun obětoval k obětnímu hodu dvacet dva tisíce kusů skotu a sto dvacet tisíc kusů brávy. Tak zasvětil král s veškerým lidem Boží dům. [6] Kněží stáli na svých místech, též lévijci s hudebními nástroji k oslavě Hospodina; ty dal zhotovit král David, aby jimi vzdávali Hospodinu chválu, protože jeho milosrdenství je věčné. Chválili Hospodina, jak je pověřil David. Kněží naproti nim troubili a celý Izrael stál. [7] Šalomoun posvětil střed nádvoří, které je před Hospodinovým domem, neboť tam přinesl zápalné oběti a tučné díly pokojných obětí, protože bronzový oltář, který dal Šalomoun zhotovit, nemohl pojmout zápalnou a přídavnou oběť a tučné díly. [8] V onen čas slavil Šalomoun a s ním celý Izrael slavnost po sedm dní, převeliké shromáždění od cesty do Chamátu až k Egyptskému potoku. [9] Osmého dne konali slavnostní shromáždění; zasvěcení oltáře slavili sedm dní, též slavnost trvala sedm dní. [10] Dvacátého třetího dne sedmého měsíce lid propustil; šli do svých stanů radostně a s dobrou myslí pro to, co dobrého učinil Hospodin Davidovi a Šalomounovi i Izraeli, svému lidu. [11] Tak dokončil Šalomoun zdárně dům Hospodinův i dům královský a všechno, co si předsevzal udělat v domě Hospodinově i ve svém domě. [12] Tu se v noci ukázal Šalomounovi Hospodin a řekl mu: "Vyslyšel jsem tvou modlitbu a vyvolil jsem si toto místo za dům pro oběti. [13] Uzavřu-li nebesa, takže nebude dešť, přikážu-li kobylkám, aby hubily zemi, pošlu-li na svůj lid mor, [14] a můj lid, který se nazývá mým jménem, se pokouří a bude se modlit a vyhledávat mě a odvrátí se od svých zlých cest, tehdy je vyslyším z nebes, odpustím jim jejich hřích a uzdravím jejich zemi. [15] Mé oči budou otevřené a mé uši ochotné slyšet modlitbu na tomto místě. [16] Nyní jsem tento dům vyvolil a oddělil jako svatý, aby tam navěky dlelo mé jméno; mé oči a mé srdce tam budou po všechny dny. [17] A co se tebe týče, budeš-li chodit přede mnou, jako chodil tvůj otec David, jednat podle všeho, co jsem ti přikázal, a dodržovat má nařízení a práva, [18] upevním trůn tvého králování podle smlouvy uzavřené s tvým otcem Davidem, že z tvého rodu nebude vyhlazen vládce Izraele. [19] Jestliže se však odvrátíte a opustíte má nařízení a má přikázání, která jsem vám vydal, a půjdete sloužit jiným bohům a klanět se jim, [20] vytrhnu vás ze své země, kterou jsem vám dal, a zavrhnu od své tváře tento dům, který jsem oddělil jako svatý pro své jméno, a vydám jej za pořeckadlo a předmět výsměchu mezi všemi národy. [21] Nad tímto domem, který byl nejvyšší ze všech, ustrne každý kolemjdoucí a řekne: 'Proč Hospodin takto naložil s touto zemí a s tímto domem?' [22] A bude se odpovídat: 'Protože opustili Hospodina, Boha svých otců, který je vyvedl z egyptské země, a chytili se jiných bohů, klaněli se jim a sloužili jim. Proto na ně uvedl všechno toto zlo.'"

2Pa kapitola 8.

[1] Po uplynutí dvaceti let, během nichž Šalomoun stavěl dům Hospodinův i dům svůj, [2] vystavěl i města, která mu dal Chúram, a usadil tam Izraelce. [3] Pak táhl Šalomoun do Chamát-sóby a zmocnil se jí. [4] Vybudoval též Tadmór v poušti a všechna města skladů v Chamátu. [5] Pak vybudoval Bét-chorón Horní a Bét-chorón Dolní, opevněná města s hradbami, vraty a závorami, [6] i Baalat a všechna města pro sklady. Ta patřila Šalomounovi, též všechna města pro vozbu a města pro koně a vše, co Šalomoun s tak velkým zaujetím budoval v Jeruzalémě i na Libanónu a v celé zemi, v níž vládl. [7] Všechen lid, který zbyl z Chetejců, Emorejců, Perizejců, Chivejců a Jebúsejců, kteří nebyli z Izraele, [8] totiž z jejich synů ty, kteří po nich v zemi zbyli, které Izraelci zcela nevyhubili, podrobil Šalomoun nuceným pracím, a tak je tomu až dodnes. [9] Z Izraelců však Šalomoun neudělal otroky na svém díle; ti byli bojovníky a veliteli jeho osádek, veliteli jeho vozby a jízdy. [10] Správců představených nad pracemi pro krále Šalomouna bylo dvě stě padesát, ti panovali nad lidem. [11] Faraónovu dceru vyvedl Šalomoun z Města Davidova do domu, který jí vystavěl. Řekl si totiž: "Moje žena nemůže bydlet v domě Davida, krále izraelského, neboť místa, kam vstoupila Hospodinova schrána, jsou svatá." [12] Tehdy začal Šalomoun obětovat Hospodinu zápalné oběti na Hospodinově oltáři, který vybudoval před chrámovou předsíní, [13] podle každodenního pořádku, podle Mojžíšova příkazu pro přinášení obětí ve dnech odpočinku, o novoluních a při slavnostech, třikrát za rok, ve svátek nekvašených chleběv, ve svátek týdnu a ve svátek stánků. [14] Podle rozhodnutí svého otce Davida postavil kněze k službě podle jejich tříd a lévijce k jejich povinnostem, aby chválili Boha a konali před kněžskými službami podle každodenního pořádku, též vrátně rozřídil do oddílů k jednotlivým branám ve smyslu příkazu Davida, muže Božího. [15] Co se týká kněží a lévijců, neuchýlili se od králova příkazu v žádné věci, ani ve správě pokladů. [16] Tak bylo dohotoveny celé Šalomounovo dílo, ode dne, kdy byly položeny základy domu Hospodinova, až do jeho dokončení, kdy byl Hospodinův dům dostavěn. [17] Tehdy táhl Šalomoun do Esjón-geberu a k Elótu při mořském pobřeží v edómské zemi. [18] Chúram mu poslal po svých služebnících lodě a služebníky znalé moře. Dopluli se

Šalomounovými služebníky až do Ofíru a přivezli odtamtud králi Šalomounovi čtyři sta padesát talentů zlata.

2Pa kapitola 9.

[1] I královna ze Sáby uslyšela zprávu o Šalomounovi a přijela do Jeruzaléma vyzkoušet ho hádankami. Přijela s velmi okázalým doprovodem, s velbloudy nesoucími balzámy, velké množství zlata a drahokamy. Přišla k Šalomounovi a mluvila s ním o všem, co měla na srdci. [2] Šalomoun jí zodpověděl všechny její otázky; ani jedna otázka nebyla pro Šalomouna tak tajemná, že by ji nezodpověděl. [3] Když královna ze Sáby viděla Šalomounovu moudrost a dům, který vybudoval, [4] i jídlo na jeho stole, zasedání jeho hodnostářů, pohotovost jeho služebníků a jejich oděvy, jeho číšníky a jejich oděvy, i jeho vyvýšenou chodbu, kudy vcházel do Hospodinova domu, zůstala bez dechu. [5] Řekla králi: "Co jsem slyšela ve své zemi o tvém podnikání i o tvé moudrosti, je pravda. [6] Nevěřila jsem těm slovům, dokud jsem nepřišla a nespatřila to na vlastní oči. A to mi nebyla sdělena ani polovina z množství tvé moudrosti. Překonal jsi pověst, kterou jsem slyšela. [7] Blaze tvým mužům, blaze těmto tvým služebníkům, kteří jsou ustavičně v tvých službách a naslouchají tvé moudrosti. [8] Požehnán buď Hospodin, tvůj Bůh, který si tě oblíbil a dosadil tě na svůj trůn, abys byl králem před Hospodinem, svým Bohem. Protože si tvůj Bůh zamiloval Izraele, aby trval navěky, ustanovil tě nad ním králem, abys zjednával právo a spravedlnost." [9] Pak dala králi sto dvacet talentů zlata, velmi mnoho balzámů a drahokamy. Už nikdy tu nebyl takový balzám, jaký dala královna ze Sáby králi Šalomounovi. [10] Také služebníci Chúrarnovi a služebníci Šalomounovi, kteří dopravovali zlato z Ofíru, přivezli algumimové dřevo a drahokamy. [11] Z algumimového dřeva dal král udělat ochozy pro dům Hospodinův i pro dům královský, i citary a harfy pro zpěváky. Nic takového nikdo v zemi judské předtím nespatřil. [12] Král Šalomoun splnil královně ze Sáby každé přání, jež vyslovila; dal jí víc, než co ona přivezla králi. Pak se odebrala i se svými služebníky do své země. [13] Váha zlata, které bylo přiváženo Šalomounovi za jeden rok, činila šest set šedesát šest talentů [14] mimo zlato, jež přinášeli kupci a obchodníci; i všichni arabští králové a místodržitelé země přinášeli Šalomounovi zlato a stříbro. [15] Král Šalomoun dal udělat dvě stě pavéz z tepaného zlata; na jednu pavézu vynaložil šest set šekelů tepaného zlata. [16] Dále dal udělat tři sta štítů z tepaného zlata; na jeden štít vynaložil tři sta šekelů zlata. Král je pak dal uložit do domu Libanónského lesa. [17] Král dal také udělat veliký trůn ze slonoviny a obložil jej čistým zlatem. [18] Trůn měl šest stupňů a podnoží ze zlata, spojené s trůnem. Po obou stranách sedadla byla u trůnu opěradla a vedle opěradel stáli dva lvi. [19] Na šesti stupních tam stálo z obou stran dvanáct lvů. Nic takového nebylo zhotoveno v žádném království. [20] Všechny nádoby, z kterých král Šalomoun pil, byly zlaté a všechny předměty domu Libanónského lesa byly potaženy lístkovým zlatem; nic nebylo ze stříbra; to v Šalomounově době nemělo cenu. [21] Král měl lodě, plující do zámoří s Chúrarnovými služebníky. Zámořské lodě přijížděly jednou za tři roky a přivážely zlato a stříbro, slonovinu, opice a pávy. [22] Král Šalomoun tak převýšil všechny krále země bohatstvím i moudrostí. [23] Všichni králové země vyhledávali Šalomouna, aby slyšeli jeho moudrost, kterou mu Bůh vložil do srdce. [24] Každý přinášel svůj dar: předměty stříbrné a zlaté, pláště, zbroj, balzámy, koně, mezky, a to rok co rok. [25] Šalomoun měl také ustájeno čtyři tisíce koní k vozům a dvanáct tisíc jezdeckých koní. Rozmístil je ve městech pro vozbu a u sebe v Jeruzalémě. [26] Tak se stal vládařem nad všemi králi od Řeky až k zemi pelišťské a až k hranicím Egypta. [27] Král měl v Jeruzalémě stříbra jako kamení a cedrů jako planých fiků, jakých roste mnoho v Přímořské nížině. [28] Šalomounovi přiváděli koně z Egypta i z ostatních zemí. [29] O ostatních příbězích Šalomounových, prvních i posledních, se píše, jak známo, v příbězích proroka Nátana, v proroctví Achijáše Šiloského a v proročích viděních vidoucího Jeeda proti Jarobeámovi, synu Nebatovu. [30] Šalomoun kraloval v Jeruzalémě nad celým Izraelem čtyřicet let. [31] I uleh Šalomoun ke svým otcům a pohřbili ho v městě jeho otce Davida. Po něm se stal králem jeho syn Rechabeám.

2Pa kapitola 10.

[1] Rechabeám se odebral do Šekemu. Do Šekemu totiž přišel celý Izrael, aby ho ustanovil králem. [2] Jarobeám, syn Nebatův, se o tom doslechl v Egyptě, kam uprchl před králem Šalomounem, a vrátil se z Egypta. [3] Poslali pro něj a povolali ho zpět. Jarobeám přišel s celým Izraelem a promluvili k Rechabeámovi: [4] "Tvůj otec nás sevřel tvrdým jhem. Ulehči nám nyní tvrdou službu svého otce a těžké jho, které na nás vložil, a my ti budeme sloužit." [5] Rechabeám jim řekl: "Po třech dnech se opět ke mně vraťte." A lid se rozešel. [6] Král Rechabeám se radil se starci, kteří byli v službách jeho otce Šalomouna, dokud ještě žil. Ptal se: "Jak vy radíte? Co mám tomuto lidu odpovědět?" [7] Promluvili k němu takto: "Jestliže budeš k tomuto lidu dobrý a přívětivý, jestliže jim dáš laskavou odpověď, budou po všechny dny tvými služebníky." [8] On však nedbal rady starců, kterou mu dávali, a radil se s mladíky, kteří s ním vyrostli a teď byli v jeho službách. [9] Těch se zeptal: "Co radíte vy? Jak máme odpovědět tomuto lidu, který mi řekl: 'Ulehči nám jho, které na nás vložil tvůj otec?'" [10] Mladíci, kteří s ním vyrostli, k němu promluvili takto: "Toto řekni lidu, který k tobě promluvil slovy: 'Tvůj otec nás obtížil jhem, ty však nám je ulehčí.' Promluv k nim takto: 'Můj malík je tlustší než bedra mého otce. [11] Tak tedy můj otec na vás vložil těžké jho? Já k vašemu jhu ještě přidám. Můj otec vás trestal bičí, já však vás budu trestat důtkami.'" [12] Třetího dne přišel Jarobeám a všechen lid k Rechabeámovi, jak král nařídil: "Třetího dne se ke mně navratte." [13] Král lidu odpověděl tvrdě, král Rechabeám nedbal rady starců. [14] Promluvil k nim podle rady mladíků: "Obtížím vás jhem a ještě k němu přidám. Můj otec vás trestal bičí, já však vás budu trestat důtkami!" [15] Král lid nevyslyšel, neboť to bylo řízení Boží. Hospodin tak splnil slovo, které ohlásil Jarobeámovi, synu Nebatovu, skrze Achijáše Šiloského. [16] Když celý Izrael uviděl, že je král nevyslyšel, dal lid králi tuto odpověď: "Jaký podíl máme v Davidovi? Nemáme dědictví v synu Jišajovu. Každý ke svým stanům, Izraeli! Nyní pohleď na svůj dům, Davide!" A celý Izrael se rozešel ke svým stanům. [17] Proto Rechabeám kraloval pouze na Izraelci usedy v judských městech. [18] Král Rechabeám vyslal Hadoráma, který byl nad nucenými pracemi, ale Izraelci ho ukamenovali k smrti. Král Rechabeám byl nucen skočit do vozu a utéci do Jeruzaléma. [19] Tak se vzbouřil Izrael proti domu Davidovu, a to trvá dodnes.

2Pa kapitola 11.

[1] Když přišel Rechabeám do Jeruzaléma, shromáždil dům Judův a Benjamínův, sto osmdesát tisíc vybraných bojovníků, aby bojovali s Izraelem a vrátili království Rechabeámovi. [2] I stalo se slovo Hospodinovo k Šemajášovi, muži Božímu: [3] "Řekni judskému králi Rechabeámovi, synu Šalomounovu, a celému Izraeli na území Judy a Benjamína: [4] Toto praví Hospodin: Netáhněte a nebojujte proti svým bratřím. Každý ať se vrátí do svého domu, neboť se to stalo z mé vůle." Uposlechli tedy Hospodinových slov a vrátili se z výpravy proti Jarobeámovi zpět. [5] Rechabeám se usídlil v Jeruzalémě a vystavěl v Judsku opevněná města. [6] Vystavěl Betlém, Étam a Tekóu, [7] Bét-súr, Sóko a Adulám, [8] Gat, Maréšu a Zif, [9] Adórajim, Lakíš a Azéku, [10] Soreu, Ajalón a Chebrón; to jsou opevněná města v Judovi a Benjamínovi. [11] Zesílil pevnosti, dal jim vévody i zásoby

potravy, oleje a vína [12] a do každého jednotlivého města pavězy a oštěpy. Nesmírně je posílil. Patřil mu Juda a Benjamín. [13] Kněží a lévijci z celého Izraele ze všech území se k němu přidali. [14] Lévijci opustili své pastviny i své državy a odešli do Judska a do Jeruzaléma, protože Jarobeám se svými syny vyloučil, aby nesloužili Hospodinu jako kněží. [15] Sám si ustanovil kněze pro posvátná návrší, pro běsy a pro býčky, které udělal. [16] Za lévijci pak odcházeli ze všech izraelských kmenů ti, kteří si předsevzali hledat Hospodina, Boha Izraele. Přicházeli do Jeruzaléma obětovat Hospodinu, Bohu svých otců. [17] Posilovali judské království a po tři léta dodávali odvahu Rechabeámovi, synu Šalomounovu. Po tři léta totiž chodili cestou Davida a Šalomouna. [18] Rechabeám si vzal za ženu Machalatu, dceru Jerímóta, syna Davidova, a Abíhajilu, dceru Elíaba, syna Jišajova. [19] Porodila mu syny: Jeúše, Šemarjáše a Zahama. [20] Po ní si vzal Maaku, dceru Abšalómovu. Ta mu porodila Abijáše, Ataje, Zízu a Šelomíta. [21] Nade všechny své ženy a ženiny miloval Rechabeám Maaku, dceru Abšalómovu. Měl osmnáct žen a šedesát ženin a zplodil dvacet osm synů a šedesát dcer. [22] Do čela postavil Rechabeám Abijáše, syna Maaky, jako vévodu mezi jeho bratry, neboť ho chtěl dosadit za krále. [23] Ostatní své syny po úvaze rozdělil do všech území Judy a Benjamína po všech opevněných městech a bohatě je zaopatřil. Vyžádal jim množství žen.

2Pa kapitola 12.

[1] Když se Rechabeámo království upevnilo a utvrdilo, opustil Hospodinův zákon a celý Izrael s ním. [2] V pátém roce vlády krále Rechabeáma vytáhl Šíšak, král egyptský, proti Jeruzalému, protože se zpronevěřili Hospodinu. [3] s tisícem a dvěma sty vozů a se šedesáti tisíci jezdců. Lid, který s ním přišel z Egypta, Lúbijce, Sukejce a Kúšijce, nebylo možno spočítat. [4] Dobil opevněná města, která byla v Judsku, a přitáhl až k Jeruzalému. [5] Tu přišel prorok Šemajáš k Rechabeámovi a judským velitelům, kteří se před Šíšakem stáhli do Jeruzaléma. Řekl jim: "Toto praví Hospodin: 'Vy jste opustili mne a já teď opouštím vás a ponechám vás v moci Šíšakově.'" [6] Izraelští velitelé i král se pokořili a řekli: "Hospodin je spravedlivý." [7] Když Hospodin viděl, že se pokořili, stalo se slovo Hospodinovo k Šemajášovi: "Pokořili se, neuvedu na ně zkázu, ale dám jim brzy možnost úniku; mé rozhořčení na Jeruzalém nebude vyhlito skrze Šíšaka. [8] Stanou se však jeho otroky, aby poznali, co znamená sloužit mně a co otročit královstvím zemí." [9] Šíšak, král egyptský, vytáhl proti Jeruzalému a pobral poklady domu Hospodinova i poklady domu královského; pobral všechno. Pobral i zlaté štíty, které pořídil Šalomoun. [10] Místo nich pořídil král Rechabeám štíty bronzové a svěřil je velitelům běžců, kteří střežili vchod do královského domu. [11] Kdykoli král vcházel do Hospodinova domu, přicházeli běžci a přinášeli je a zase je odnášeli do místnosti pro běžce. [12] Že se tak pokořil, Hospodinův hněv se od něho odvrátil a nezničil ho úplně, neboť i v Judsku bylo leccos dobrého. [13] Král Rechabeám pevně vládl v Jeruzalémě. Bylo mu jedenačtyřicet let, když začal kralovat, a kraloval sedmnáct let v Jeruzalémě, v městě, které Hospodin vyvolil ze všech izraelských kmenů, aby tam spočinulo jeho jméno. Jeho matka se jmenovala Naama; byla to Amónka. [14] Dopouštěl se toho, co je zlé, neboť se nedotazoval Hospodina upřímným srdcem. [15] O příbězích Rechabeámových, prvních i posledních se píše, jak známo, v příbězích proroka Šemajáše a vidoucího Ida, kde se uvádí rodokmen. Mezi Rechabeámem a Jarobeámem byly po všechna ta léta války. [16] I ulehl Rechabeám ke svým otcům a byl pohřben v Městě Davidově. Po něm se stal králem jeho syn Abijáš.

2Pa kapitola 13.

[1] V osmnáctém roce vlády krále Jarobeáma se stal králem nad Judou Abijáš. [2] Kraloval v Jeruzalémě tři léta. Jeho matka se jmenovala Míkaja; byla to dcera Urielova z Gibeje. Válka mezi Abijášem a Jarobeámem trvala dál. [3] Abijáš vypravil do boje vojsko, válečné bohatýry, čtyři sta tisíc vybraných mužů. Jarobeám seřadil do boje proti němu osm set tisíc vybraných mužů, udatných bohatýrů. [4] Abijáš stál na hoře Semarajimu, která je v Efrajmském pohoří, a odtud volal: "Slyšte mě, Jarobeáme i celý Izraeli! [5] Což nevíte, že Hospodin, Bůh Izraele, dal navěky království nad Izraelem Davidovi? Jemu a jeho synům je potvrdil smlouvou soli. [6] Avšak Jarobeám, syn Nebatův, služebník Šalomouna, syna Davidova, povstal a vzbouřil se proti svému pánu. [7] Shromáždili se k němu muži bohaprázdní a ničemové a rozhodně se postavili proti Šalomounovu synovi Rechabeámovi. Rechabeám byl mladý a zbabělý a nedokázal jim čelit. [8] A teď si říkáte, že chcete čelit Hospodinovu království, jež je v rukou synů Davidových? Je vás ohromné množství a máte při sobě zlaté býčky, které vám udělal Jarobeám jako bohy. [9] Ale což jste nevyhnali Hospodinovy kněze Áronovce a lévijce? Nenadělali jste si kněží jako národy jiných zemí? Kdokoli přišel, mohl být za mladého býčka a sedm beranů pověřen, aby byl knězem neboha. [10] Naším Bohem je Hospodin; my jsme ho neopustili. Kněží, synové Áronovi, i lévijci řádně slouží Hospodinu. [11] Ráno co ráno a večer co večer obracejí zápalné oběti v obětní dým, pálí vonná koření, rovnají chléb na stůl z čistého zlata, starají se o zlatý svícen a jeho kahánky, aby hořely večer co večer. My držíme stráž před Hospodinem, naším Bohem. Vy jste ho však opustili. [12] Hle, nám je v čele Bůh. Jeho kněží hlaholí zvučnými trubkami proti vám. Izraelci, nebojujte proti Hospodinu, Bohu svých otců, neboť nebudete mít zdar!" [13] Jarobeám provedl se zálohou obchvat a přitáhl na ně zezadu. Tak byli před Judou a záloha vzadu za ním. [14] Když se Judejci rozhlédli, viděli, že je čeká boj vpředu i vzadu. Úpěnlivě volali k Hospodinu a kněží troubili na trubky. [15] Pak judští muži spustili válečný pokřik. Za pokřiku judských mužů porazil Bůh Jarobeáma a celý Izrael před Abijášem a Judou. [16] Izraelci se před Judou dali na útěk; Bůh jim je vydal do rukou. [17] Abijáš a jeho lid jim způsobili velikou porážku, takže z Izraele padlo a bylo skoleno pět set tisíc vybraných mužů. [18] V té době byli Izraelci pokořeni a Judejci se vzdali, neboť se opírali o Hospodina, Boha svých otců. [19] Abijáš pronásledoval Jarobeáma a dobyl na něm města Bét-el s vesnicemi, Ješánu s vesnicemi a Efrón s vesnicemi. [20] Za dnů Abijášových se moc Jarobeáмова už nepozvedla. Hospodin jej porazil, takže zemřel. [21] Ale Abijáš vládl pevně. Pojal čtrnáct žen a zplodil dvaadvacet synů a šestnáct dcer. [22] O ostatních příbězích Abijášových, o jeho činech i slovech se píše ve výkladu proroka Ida. [23] I ulehl Abijáš ke svým otcům a pohřbil ho v Městě Davidově. Po něm se stal králem jeho syn Ása. Za jeho dnů žila země v míru deset let.

2Pa kapitola 14.

[1] Ása činil to, co bylo dobré a správné v očích Hospodina, jeho Boha. [2] Odstranil cizí oltáře a posvátná návrší, roztránil posvátné sloupy a pokácel posvátné kůly. [3] Judovi poručil, aby se dotazovali Hospodina, Boha svých otců, a plnili zákon a příkázání. [4] Ze všech judských měst odstranil posvátná návrší a kadidlové oltářky. Za něho žilo království v míru. [5] V Judsku stavěl opevněná města, neboť země žila v míru. Žádná válka se v těch letech proti němu nevedla. Hospodin mu dopřál klidu. [6] Ása řekl Judovi: "Vystavějme tato města, obežeňme je hradbami s věžemi, vraty a závorami, dokud je naše země v klidu. Dotazovali jsme se Hospodina, našeho Boha, dotazovali jsme se ho a on nám dopřál klid na všech stranách." Stavěli tedy a dařilo se jim to. [7] Ása měl vojsko, tři sta tisíc mužů z Judy, nosících pavězy a oštěpy, dvě stě osmdesát tisíc z Benjamína, kteří nosili

štíty a stříleli z luku. Všichni byli udatní bohatýři. [8] Proti nim vytáhl Kúšijec Zerach se statisčovým vojskem a třemi sty vozy; přitáhl až k Maréše. [9] Ása vytáhl proti němu. Seřadili se k bitvě v údolí Sefaty u Maréši. [10] Ása volal k Hospodinu, svému Bohu. Řekl: "Hospodine, jen ty jsi s to pomoci, postaví-li se mocný proti bezmocnému. Pomoz nám, Hospodine, náš Bože, neboť ty jsi naše opora. V tvém jménu jsme přitáhli proti tomuto davu. Hospodine, ty jsi náš Bůh, proti tobě člověk nic nezmuže!" [11] I porazil Hospodin Kúšijce před Ásou a před Judou. Kúšijci se dali na útěk. [12] Ása se svým lidem je pronásledoval až ke Geraru. Kúšijci padli, žádný z nich nevyvázl živ; byli rozdraceni před Hospodinem a před jeho táborem. Judejci odnesli velké množství kořisti. [13] Vybili všechna města v okolí Geraru, na něž dolehl strach z Hospodina. Vyloupili všechna města a bylo v nich velké množství lupu. [14] Vybili také stany chovatelů stád a pobrali mnoho ovcí a velbloudů. Pak se vrátili do Jeruzaléma.

2Pa kapitola 15.

[1] Na Azarjášovi, synu Ódedovu, spočinul duch Boží. [2] Vyšel před Ásu a řekl mu: "Poslyš mě, Áso i celý Judo a Benjamíne. Hospodin bude s vámi, když vy budete s ním. Budete-li se dotazovat na jeho slovo, dá se vám nalézt. Jestliže ho opustíte, opustí vás. [3] Mnoho let býval Izrael bez pravého Boha, bez kněze - učitele a bez zákona. [4] Když se však ve svém soužení obraceli k Hospodinu, Bohu Izraele, a hledali ho, dával se jim nalézt. [5] V oněch dobách nebylo možno pokojně vycházet a vcházet, neboť mezi všemi obyvateli zemí vládly obrovské zmatky. [6] Docházelo ke srážkám mezi pronárodem a pronárodem, mezi městem a městem, neboť Bůh je uvedl ve zmatek všelijakým soužením. [7] Jedněte tedy rozhodně, nechte vaše ruce nechabnou, neboť vaše jednání bude odměněno!" [8] Když Ása uslyšel tato slova a proroctví proroka Azarjáše, syna Ódedova, vzchopil se a vymýtil ohydné modly z celé země judské i z Benjamína a z měst, která dobyl v Efrajimském pohoří, a obnovil Hospodinův oltář před Hospodinovou předsíní. [9] Pak shromáždil celého Judu i Benjamína a z kmene Efrajimova, Manasesova a Šimeónova ty, kteří u nich pobývali jako hosté; přešlo k němu totiž mnoho lidí z Izraele, když viděli, že je s ním Hospodin, jeho Bůh. [10] Třetího měsíce, v patnáctém roce Ásova kralování, se shromáždili do Jeruzaléma. [11] Z kořisti, kterou přihnali, obětovali onoho dne Hospodinu sedm set kusů hovězího dobytka a sem tisíc ovcí a koz. [12] Zavázali se smlouvou, že se budou dotazovat na slovo Hospodina, Boha svých otců, celým svým srdcem a celou svou duší. [13] A každý, kdo by se nedotazoval Hospodina, Boha Izraele, propadne smrti, ať malý nebo velký, ať muž nebo žena. [14] Přisahal Hospodinu mocným hlasem a nadšeným hlaholem za zvuku trubek a polnic. [15] Z té přísahy se radoval celý Judo. Přisahal celým srdcem, že ho budou hledat s veškerým zanícením, aby se jim dal najít. A Hospodin jim dopřál klid na všech stranách. [16] Také svou matku Maaku zbavil král Ása jejího královského postavení, za to, že udělala nestvůrnou modlu pro Ašéru. Ása její nestvůrnou modlu podřal, rozdrtil na padrť a spálil v Kidrónském úvalu. [17] I když z Izraele nebyla odstraněna posvátná návrší, přeče srdce Ásovo bylo po všechny jeho dny cele při Hospodinu. [18] Svaté dary svého otce i své svaté dary, stříbro, zlato a různé předměty, přinesl do Božího domu. [19] Až do pětatřicátého roku Ásova kralování nebyla žádná válka.

2Pa kapitola 16.

[1] V třicátém šestém roce Ásova kralování vytáhl Baeša, král izraelský, proti Judsku. Vystavěl Rámu, aby zabránil judskému králi Ásovi vycházet a vcházet. [2] Ása tehdy vynesl z pokladů domu Hospodinova a domu královského zlato a stříbro a poslal je Ben-hadadovi, králi aramejskému, který sídlil v Damašku, se vzkazem: [3] "Máme spolu smlouvu. Měli ji i můj otec a tvůj otec. Zde ti posílám stříbro a zlato. Nuže, zruš svou smlouvu s izraelským králem Baešou, ať ode mne odtáhne." [4] Ben-hadad krále Ásu uposlechl a poslal velitele se svými vojsky proti izraelským městům. Vybili Ijón, Dan, Ábel-majim a všechna města skladů v kmeni Neftalí. [5] Když to Baeša uslyšel, přestal stavět Rámu a své dílo přerušil. [6] Král Ása sebral celé Judsko, aby z Rámy odnášeli kámen a dřevo, z nichž stavěl Baeša, a vystavěl z toho Gebu a Mispu. [7] V té době přišel k judskému králi Ásovi Chanani, vidoucí, a řekl mu: "Poněvadž jsi hledal oporu u krále aramejského a neopíráš se o Hospodina, svého Boha, vymkla se ti vojska krále aramejského z ruky. [8] Což neměli Kúšijci a Lúbijci početné vojsko, obrovské množství vozů a jezdců? Když jsi však hledal oporu u Hospodina, dal ti je do rukou. [9] Neboť oči Hospodinovy obzírají celou zemi, takže se mohou vzchopit ti, jejichž srdce je cele při něm. Ale v této věci jsi jednal jako pomatenec, a od nynějška budeš muset válčit." [10] Ása se na vidoucího rozlítil a dal ho vsadit do žaláře; tak ho ta věc rozzuřila. V oné době Ása ukřivdil mnohým z lidu. [11] Hle, o příbězích Ásových, prvních i posledních, se píše dále v Knize králů judských a izraelských. [12] V třicátém devátém roce svého kralování onemocněl Ása přetěžkou nemocí nohou. Ale ani ve své nemoci se nedotazoval Hospodina, nýbrž vyhledal jen lékaře. [13] I uleh Ása ke svým otcům a zemřel v jednačtyřicátém roce svého kralování. [14] Pohřbili ho v jeho hrobce, kterou si dal vytesat v Městě Davidově; uložili ho na lůžko plné balzámů a dovedně připravených mastí a zapálili mu převeliký oheň.

2Pa kapitola 17.

[1] Místo Ásy se stal králem jeho syn Jóšafat. Ten pevně vládl nad Izraelem. [2] Do všech opevněných judských měst dal vojsko a na judském území i v efrajimských městech, která dobyl jeho otec Ása, umístil výsostné znaky. [3] Hospodin byl s Jóšafatem, neboť chodil po cestách, jimiž chodíval dříve jeho otec David, a nedotazoval se baalů. [4] Dotazoval se Boha svého otce a řídil se jeho příkázáními, ne jak to činil Izrael. [5] Hospodin upevnil království v jeho ruce a celý Judo dával Jóšafatovi dary, takže měl mnoho bohatství i slávy. [6] Jeho srdce bylo naplněno hrdostí, že chodí po cestách Hospodinových; proto také odstranil z Judy posvátná návrší a posvátné kůly. [7] V třetím roce svého kralování vyslal své správce Ben-chajila, Obadjáše, Zekarjáše, Netaneela a Mikajáše, aby učili v judských městech. [8] S nim poslal lévijce: 'emajáše, Netanjáše, Zebadjáše, Asáela, Šemiramóta, Jónatana, Adónijáše, Tobijáše a Tób-adónijáše, lévijce, a s nimi kněze Elišámu a Jórama. [9] Ti učili v Judsku. Měli s sebou Knihu zákona Hospodinova, obcházeli všechna judská města a vyučovali lid. [10] Strach z Hospodina dolehl na všechna království těch zemí, které byly kolem Judy, takže proti Jóšafatovi nebojovala. [11] Někteří z Pelíštejců přinášeli Jóšafatovi dary a stříbro jako daň; také Arabové mu přiváděli brav: sedm tisíc sedm set beranů a sedm tisíc sedm set kozlů. [12] Jóšafat se stával stále mocnějším. V Judsku vystavěl hradiska a města pro sklady. [13] V judských městech podnikal velká díla. V Jeruzalémě měl bojovníky, udatné bohatýry. [14] Toto jsou povolání do služby podle jednotlivých otcovských rodů: Judo měl velitele nad tisíci: velitele Adnu s třemi sty tisíci udatnými bohatýry, [15] vedle něho velitele Jóchanana s dvěma sty osmdesáti tisíci muži, [16] dále Amasjáše, syna Zikrího, dobrovolníka Hospodinova, s dvěma sty tisíci udatnými bohatýry; [17] z Benjamína byl udatný bohatýr Eljáda s dvěma sty tisíci těch, kteří byli vyzbrojeni luky a štíty, [18] dále Józabad se sto osmdesáti tisíci vyzbrojenými vojáky. [19] Ti byli ve službách samého krále, kromě těch, které král umístil do opevněných měst v celém Judsku.

2Pa kapitola 18.

[1] Jóšafat měl nesmírné bohatství a slávu. Spřiznil se s Achabem. [2] Po několika letech sestoupil k Achabovi do Samaří. Achab pro něho i pro lid, který byl s ním dal porazit mnoho ovcí a koz i hovézího dobytka a pak se ho snažil zlákat k výpravě proti Rámotu v Gileádu. [3] Achab, král izraelský, se otázel Jóšafata, krále judského: "Půjdeš se mnou proti Rámotu v Gileádu?" On mu odpověděl: "Ve válce jsme jedno, já jako ty, můj lid jako tvůj lid." [4] Nato Jóšafat izraelskému králi řekl: "Dotaz se ještě dnes na slovo Hospodinovo." [5] Izraelský král shromáždil proroky, čtyři sta mužů, a řekl jim: "Máme jít do války proti Rámotu v Gileádu, nebo mám od toho upustit?" Odpověděli: "Jdi, Bůh jej vydá králi do rukou." [6] Ale Jóšafat se zeptal: "Cožpak tu už není žádný prorok Hospodinův, abychom se dotázali skrze něho?" [7] Izraelský král Jóšafatovi odpověděl: "Je tu ještě jeden muž, skrze něhož bychom se mohli dotázat Hospodina, ale já ho nenávidím, protože mi neprorokují nic dobrého, nýbrž po všechny dny jen zlo. Je to Míkajáš, syn Jimlův." Jóšafat řekl: "Nechť král tak nemluví!" [8] Izraelský král tedy povolal jednoho dvořana a řekl: "Rychle přiveď Míkajáše, syna Jimlova." [9] Král izraelský i Jóšafat, král judský, seděli každý na svém trůnu slavnostně oblečení, seděli na humně u vchodu do samařské brány a všichni proroci před nimi prorokovali. [10] Sidkijáš, syn Kenaanův, si udělal železné rohy a říkal: "Toto praví Hospodin: Jimi budeš trkat Arama, dokud neskoná." [11] Tak prorokovali všichni proroci: "Vytáhni proti Rámotu v Gileádu. Budeš mít úspěch. Hospodin jej vydá králi do rukou!" [12] Posel, který šel zavolat Míkajáše, mu domlouval: "Hle, slova proroků jedněmi ústy ohlašují králi dobré věci. Ať je tvá řeč jako řeč každého z nich, mluv o dobrých věcech!" [13] Míkajáš odpověděl: "Jakože živ je Hospodin, budu mluvit to, co řekne můj Bůh." [14] Když přišel ke králi, král mu řekl: "Míko, máme jít do války proti Rámotu v Gileádu, nebo mám od toho upustit?" On odpověděl: "Vytáhněte, budete mít úspěch. Budou vám vydáni do rukou." [15] Král ho okřikl: "Kolikrát tě mám zapřísahat, abys mi v Hospodinově jménu nemluvil nic než pravdu?" [16] Míkajáš odpověděl: "Viděl jsem všechn Izrael rozptýlený po horách jako ovce, které nemají pastýře. - Hospodin řekl: 'Zůstali bez pánů, ať se každý v pokoji vrátí domů.'" [17] Izraelský král řekl Jóšafatovi: "Neřekl jsem ti, že mi nebude prorokovat nic dobrého, nýbrž jen zlo?" [18] Ale Míkajáš pokračoval: "Tak tedy slyš slovo Hospodinovo. Viděl jsem Hospodina sedícího na trůně. Všechn nebeský zástup stál po jeho pravici a levíci. [19] Hospodin řekl: 'Kdo zláká izraelského krále Achaba, aby vytáhl a padl u Rámotu v Gileádu?' Ten říkal to a druhý ono. [20] Tu vystoupil jakýsi duch, postavil se před Hospodina a řekl: 'Já ho zlákám.' Hospodin mu pravil: 'Čím?' [21] On odpověděl: 'Vyjdu a stanu se zrádným duchem v ústech všech jeho proroků.' Hospodin řekl: 'Ty ho zlákáš, ty to dokážeš. Jdi a učíš to!' [22] A nyní, hle, Hospodin dal zrádného ducha do úst všech těchto tvých proroků. Hospodin ti ohlásil zlé věci." [23] Sidkijáš, syn Kenaanův, přistoupil, uhořel Míkajáše do tváře a řekl: "Jakou cestou přešel Hospodinův duch ode mne, aby mluvil skrze tebe?" [24] Míkajáš mu řekl: "To uvidíš v onen den, až vejdeš do nejzazšího pokojíku, aby ses ukryl." [25] Izraelský král nařídil: "Seberte Míkajáše a odveďte ho k veliteli města Amónovi a ke královi synu Jóašovi. [26] Vyřídíte: 'Toto praví král: Tady toho vsaďte do vězení a dávejte mu jen kousek chleba a trochu vody, dokud se nenavratím v pokoji!'" [27] Ale Míkajáš řekl: "Jestliže se vrátíš zpět v pokoji, nemluvil skrze mne Hospodin." A připojil: "Slyšte to, všichni lidé!" [28] Král izraelský i Jóšafat, král judský, vytáhli proti Rámotu v Gileádu. [29] Izraelský král řekl Jóšafatovi, že se přestrojí, až vyjede do boje. Dodal: "Ty ovšem obleč své roucho." Tak se izraelský král přestrojil a vyjel do boje. [30] Aramejský král přikázal velitelům své vozby: "Nebojujte ani s malým ani s velkým, ale jen se samým izraelským králem!" [31] Když velitelé vozby spatřili Jóšafata, řekli si: "To je izraelský král!" Obklopili ho, aby bojovali proti němu. Tu Jóšafat vyrazil válečný pokřik a Hospodin mu pomohl; tak je Bůh od něho odlákal. [32] Když velitelé vozby viděli, že to není izraelský král, odvrátili se od něho. [33] Kdosi však bezděčně napjal luk a zasáhl izraelského krále mezi články pancíře. Král řekl svému vozataji: "Obrať a odvez mě z bojiště, jsem raněn." [34] Ale boj se toho dne tak vystupňoval, že izraelský král musel zůstat na voze proti Aramejcům až do večera a v čas západu slunce zemřel.

2Pa kapitola 19.

[1] Judský král Jóšafat se v pokoji vrátil do svého domu v Jeruzalémě. [2] Tu proti němu vyšel vidoucí Jehú, syn Chananiho, a řekl králi Jóšafatovi: "Budeš pomáhat svévolnému a milovat ty, kdo nenávidí Hospodina? Kvůli tomu se na tebe Hospodin rozhněval. [3] Přece však se na tobě našlo i něco dobrého: Odstranil jsi ze země posvátné kůly a dotazoval ses Boha upřímným srdcem." [4] Jóšafat sídlil v Jeruzalémě. Pak zase vycházel mezi lid od Beer-šeby až k Efrajmskému pohoří a navracel je k Hospodinu, Bohu jejich otců. [5] V zemi ustanovil soudce, ve všech opevněných městech judských, v každém z nich. [6] Soudcům nařídil: "Dbejte na to, co děláte, vždyť nevykonáváte soud lidský, ale soud Hospodinův. On je s vámi, když vynášíte rozsudek. [7] Ať je nyní nad vámi strach z Hospodina; konejte všechno bedlivě. U Hospodina, našeho Boha, neobstojí žádné bezpráví ani stranění osobám ani úplatkářství." [8] Také v Jeruzalémě ustanovil Jóšafat některé lévíjce, kněze a představené izraelských rodů, aby vykonávali Hospodinův soud a rozhodovali ve sporech těch, kteří by se s nimi obraceli do Jeruzaléma. [9] Král jim přikázal: "Konejte všechno v Hospodinově bázni, věrně a z celého srdce, [10] a to při každém sporu, se kterým by k vám přišli vaši bratři bydlící ve svých městech; ať to bude spor o krevní zločin nebo o zákon a přikázání či o nařízení a řády. Varujte je, aby se neproviňovali proti Hospodinu, ať vás a vaše bratry nepostihne jeho rozlícení. Tak činite a budete bez viny! [11] Hle, nejvyšší kněz Amarjáš bude nad vámi ve všem, co se týká Božích věcí, a Zebadjáš, syn Jišmaelův, jeвода domu Judova, bude nad vámi ve všem, co se týká záležitostí královských. A jako úředníci tu budou s vámi lévíjci. Buďte rozhodní a jedněte. A Hospodin bude s tím, kdo je dobrý."

2Pa kapitola 20.

[1] Potom se stalo, že vytáhli Moábci a Amónovci a s nimi někteří z amónských spojenců do války proti Jóšafatovi. [2] Tu přišli a oznámili Jóšafatovi: "Vytáhlo proti tobě veliké množství z krajín za mořem, od Aramejců. Hle, jsou v Chasesón-támaru, to jest v Ěn-gedí." [3] Jóšafat se dotázal s bázní Hospodina. Vyhlásil také po celém Judsku púst. [4] Judejci se shromáždili, aby hledali pomoc od Hospodina. Také ze všech judských měst přišli hledat Hospodina. [5] Jóšafat stanul ve shromáždění Judejců a obyvatel Jeruzaléma v Hospodinově domě před novým nádvořím [6] a řekl: "Hospodine, Bože našich otců, cožpak nejsi ty Bůh na nebi, který vládne nade všemi královstvími pronárodů? Máš v rukou moc a bohatýrskou sílu, nikdo se ti nemůže zpěčovat. [7] Což jsi to nebyl ty, náš Bože, jenž jsi vyhnal obyvatele této země před Izraelem, svým lidem? Dal jsi ji navěky potomkům Abrahama, svého přítele. [8] Usídlili se v ní a vybudovali ti v ní svatyni tvému jménu. Řekli: [9] Šjestliže na nás přijde něco zlého, meč soudu, mor či hlad, postavíme se před tento dům a před tebe, protože v tomto domě dlí tvé jméno, a ve svém souzení budeme k tobě volat, a ty nás vyslyšíš a zachrániš.' [10] Nyní pohled na Amónovce a Moábce i na horu Seir, kudy jsi Izraeli nedovolil projít, když přicházel z egyptské země; uhnul od nich a nevyhladil je. [11] Hle, jak nám odplácíš. Přitáhli nás vyhnat z tvého vlastnictví, které jsi nám určil. [12] Bože náš, což je nebudeš soudit? Nemáme sílu proti tomuto velikému množství, které táhne proti nám. Nevíme, co máme dělat, proto vzhlížíme k tobě." [13] Všichni Judejci stáli před

Hospodinem i se svými dětmi, ženami a syny. [14] Tu sestoupil uprostřed shromáždění duch Hospodinův na Jachziela, syna Zekarjáše, syna Benajáše, syna Jeíela, syna Matanjášova, lévívce ze synů Asafových, [15] a ten pravil: "Pozorně naslouchejte, všichni Judejci a obyvatelé Jeruzaléma, i ty, králi Jóšafate. Toto vám praví Hospodin: 'Nebojte se a neděste se tohoto velikého množství.' Boj není váš, ale Boží. [16] Jítřa proti nim sestupte, až budou vystupovat do Svahu květů. Potkáte je na konci úvalu směrem k poušti Jerúelu. [17] Vy přitom bojovat nemusíte. Postavte se, Judejci a obyvatelé Jeruzaléma, stůjte a uvidíte, jak vás Hospodin zachrání. Nebojte se a neděste se a zítra proti nim vytáhněte! Hospodin bude s vámi." [18] Nato Jóšafat padl na kolena tváří k zemi a všichni Judejci i obyvatelé Jeruzaléma padli před Hospodinem a klaněli se mu. [19] Potom povstali lévívci z Kehatovců a Kórachovců, aby chválili Hospodina, Boha Izraele, hlasem velice mocným. [20] Za časného jitřa vytáhli na tekójskou poušť. Když vycházeli, Jóšafat se postavil a řekl: "Slyšte mě, Judejci i obyvatelé Jeruzaléma! Věřte v Hospodina, svého Boha, a budete nepohnutelní; věřte jeho prorokům a bude vás provázet zdar." [21] Po poradě s lidem rozeřtil před Hospodinem zpěváky, aby chválili jeho velebnou svatost. Šli před ozbrojenci a provolávali: "Chválu vzdejte Hospodinu, jeho milosrdenství je věčné." [22] V ten čas, kdy se dali do jásotu a chval, vyslal Hospodin zálohy proti Amónovcům a Moábům i proti hoře Seíru, proti těm, kteří přitáhli na Judejce, a byli poraženi. [23] Amónovci a Moábci se totiž postavili proti obyvatelům hory Seíru, aby je vyhladili jako klaté. Když pak skoncovali s obyvateli Seíru, pomohli jedni druhým do zkázy. [24] Když vstoupili Judejci na výšinu s výhledem na poušť, a obrátili se směrem k tomu shluku, spatřili jen mrtvá těla ležící na zemi; nikdo nevyvázl. [25] Pak přišel Jóšafat a jeho lid posbírat kořist. Našli tam u mrtvých těl množství majetku a vzácné výzbroje; získali pro sebe tolik, že to nemohli unést. Kořist sbírali tři dny, tak byla hojná. [26] Čtvrtého dne se shromáždili v dolině Beraka (to je Dobrořečení), protože tam dobrořečili Hospodinu. Proto se to místo nazývá Dolina dobrořečení až dodnes. [27] Potom se všichni judští i jeruzalémští s Jóšafatem v čele vraceli s radostí do Jeruzaléma, protože je Hospodin naplnil radostí z vítězství nad nepřáteli. [28] Přišli s harfami, citarami a trubkami do Jeruzaléma, do Hospodinova domu. [29] Strach před Bohem dolehl na království všech zemí, když slyšela, jak Hospodin bojoval proti nepřítelům Izraele. [30] Jóšafatovo království žilo v míru a jeho Bůh mu dopřál klid na všech stranách. [31] Jóšafat se stal králem nad Judou. Bylo mu třicet pět let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě dvacet pět let. Jeho matka se jmenovala Azúba; byla to dcera Šilchího. [32] Chodil po cestě svého otce Ásy. Neodchýlil se od ní, ale činil to, co je správné v Hospodinových očích. [33] Jenom neodstranili posvátná návrší; lid ještě nestál srdcem cele při Bohu svých otců. [34] O ostatních příbězích Jóšafatových, prvních i posledních, se dále píše v Příbězích Jehúa, syna Chananího, jež byly pojaty do Knihy králů izraelských. [35] Ale potom se Jóšafat, král judský, spolčil s Achazjášem, králem izraelským, a ten ho svedl k svévolným činům. [36] Spolčil se s ním, aby mohl udělat lodě k plavbě do zámoří. Ty lodě dělali v Esjón-geberu. [37] Elíezer, syn Dóadahův z Maréši, však prorokoval a řekl Jóšafatovi: "Že jsi se spolčil s Achazjášem, Hospodin přerušil, co jsi udělal." Lodě ztroskotaly a nemohly plout do zámoří.

2Pa kapitola 21.

[1] I ulehl Jóšafat ke svým otcům a byl pohřben vedle svých otců v Městě Davidově. Po něm se stal králem jeho syn Jóram. [2] Jóram měl bratry, další syny Jóšafatovy: Azarjáše a Jechiela, Zekarjáše a Azarjáše, Míkaela a Šefatjáše. Ti všichni jsou synové Jóšafata, krále izraelského. [3] Jejich otec jim dal mnoho darů, stříbro, zlato a jiné výtečné věci, též opevněná města v Judsku; království dal Jóramovi, protože ten byl prvorozený. [4] Když se Jóram ujal království svého otce a pevně vládl, vyvraždil mečem všechny své bratry i některé izraelské velitele. [5] Jóramovi bylo dvaatřicet let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě osm let. [6] Chodil po cestě králů izraelských, jak to činil dům Achabův; jeho ženou byla totiž dcera Achabova. Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích. [7] Ale Hospodin nechtěl na dům Davidův uvést zkázu, a to kvůli smlouvě, kterou s Davidem uzavřel, jak mu přislíbil, že dá jemu i jeho synům planoucí světlo po všechny dny. [8] Za jeho dnů se Edómci vymanili z područí Judy a ustanovili nad sebou krále. [9] Jóram vytáhl se svými veliteli i s celou vozbou. Vstal v noci a udeřil na Edómce, kteří ho obklíčili, a na velitele vozby. [10] Edóm se však vymanil z područí Judy, jak je tomu dodnes. Tehdy, v onen čas, se vymanila z jeho područí i Libna, protože opustil Hospodina, Boha svých otců. [11] Dělal také na judských horách posvátná návrší a sváděl k modloslužbě obyvatele Jeruzaléma a zaváděl Judu na scesti. [12] Byl mu doručen list od proroka Elijáše: "Toto praví Hospodin, Bůh Davida, tvého otce: 'Za to, že jsi nechodil cestami svého otce Jóšafata ani cestami Ásy, krále judského, [13] ale chodil jsi po cestě králů izraelských a sváděl jsi k modloslužbě Judu a obyvatele Jeruzaléma - jako sváděl k modloslužbě dům Achabův -, a dokonce jsi vyvraždil své bratry, dům svého otce, kteří byli lepší než ty, [14] hle, Hospodin tvrdě napadne velikou pohromou tvůj lid, tvé syny i ženy i všechno tvé jmění. [15] Těžce onemocníš střevní chorobou, až ti vyhřejnou střeva pro nemoc zhoršující se den ze dne.'" [16] Hospodin popudil proti Jóramovi Pelištejce a Araby, kteří sousedili s Kúšijci. [17] Ti přitáhli, vtrhli do Judska a odvěkli do zajetí s veškerým jměním, které našli v královském domě, i jeho syny a ženy; nezůstal mu žádný syn než Jóachaz, nejmladší ze synů. [18] Po tom všem jej Hospodin tvrdě napadl nevléčitelnou střevní chorobou. [19] Po určité době, asi do dvou let, vyhřezla mu v důsledku jeho choroby střeva a on za strašných bolestí zemřel. Lid pro něho nespaloval vonné látky jako pro jeho otce. [20] Bylo mu dvaatřicet let, když začal kralovat a kraloval v Jeruzalémě osm let. Odešel a nikomu se nezastesklo. Pohřbili ho v Městě Davidově, avšak nikoli v hrobech královských.

2Pa kapitola 22.

[1] Po Jóramovi dosadili obyvatelé Jeruzaléma za krále jeho nejmladšího syna Achazjáše; všechny jeho starší bratry totiž vyvraždila horda, která vnikla do tábora s Araby. Králem se tedy stal Achazjáš, syn Jórama, krále Judského. [2] Achazjášovi bylo dvaatřicet let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě jeden rok. Jeho matka se jmenovala Atalja; byla to dcera Omrího. [3] I on chodil po cestách domu Achabova, neboť jeho matka mu radila k svévolnostem. [4] Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích, jako dům Achabův, neboť ti mu po smrti jeho otce byli rádcí k jeho vlastní zkáze. [5] Na jejich radu také táhl s izraelským králem Jóramem, synem Achabovým, do války proti aramejskému králi Chazaelovi do Rámotu v Gileádu. Ale Aramejci Jórama ranili. [6] Vrátil se, aby se léčil v Jizreelu z ran, které mu zasadili v Rámě, když válčil proti Chazaelovi, králi aramejskému. Azarjáš, syn Jóramův, král judský, sestoupil do Jizreelu podívat se na Jórama, syna Achabova, protože byl nemocný. [7] Bylo to od Boha, že šel Achazjáš k Jóramovi; proto byl zničen. Po svém příchodu vyjel s Jóramem k Jehúovi, synu Nimšího, kterého Hospodin pomazal, aby vyhladil Achabův dům. [8] Když Jehú konal soud nad Achabovým domem, našel judské velitele i syny bratrů Achazjášových, kteří byli v Achazjášových službách, a vyvraždil je. [9] Hledal i Achazjáše. Chytili ho, když se ukrýval v Samaři. Přivedli ho k Jehúovi a usmrtili. Pak ho pohřbili, neboť si řekli: "Je to syn Jóšafata, který se celým svým srdcem dotazoval na Hospodinovo slovo." Z domu Achazjášova nebyl nikdo způsobilý kralovat. [10] Když Atalja, matka Achazjášova, viděla, že její syn zemřel, rozhodla se vyhubit všechno královské potomstvo Judova domu. [11] Ale Jóšabat, dcera králova, vzala Jóaše, syna Achazjášova, a unesla ho zprostřed královských synů, kteří měli být usmrceni. Dala ho s jeho kojnou do pokojíka s lůžky. A tak ho Jóšabat, dcera krále Jórama, žena kněze Jójady, protože to byla Achazjášova sestra, skryla před Ataljou, a ta ho neusmrtila. [12]

Schovával se u nich v Božím domě po šest let, zatímco v zemi kralovala Atalja.

2Pa kapitola 23.

[1] V sedmém roce se Jójada vzchopil a vzal s sebou velitele setnin: Azarjáše; syna Jerocháмова, Jišmáela, syna Jóchananova, Azarjáše, syna Óbedova, Maasejáše, syna Adajášova, a Elíšafata, syna Zikrího, aby uzavřeli smlouvu. [2] Obcházeli Judsko a shromáždili ze všech judských měst lévíjce i představitele izraelských otcovských rodů a přišli do Jeruzaléma. [3] Celé shromáždění uzavřelo v Božím domě smlouvu s králem. Jójada jim řekl: "Hle, králův syn! Bude kralovat, jak mluvil Hospodin o Davidových synech. [4] Uděláte tuto věc: Třetina z vás, kteří přicházíte v den odpočinku, kněží a lévíjci i strážci prahů, bude zde, [5] třetina bude v královském domě, třetina v Základové bráně a všechen lid na nádvořích Hospodinova domu. [6] Nikdo ať nevchází do Hospodinova domu, jen kněží a službu konající lévíjci; ti mohou vejít, poněvadž jsou posvěceni. Všechen lid bude na stráž u Hospodinova domu. [7] Lévíjci obklopí krále, každý se zbraní v ruce. Kdo by vešel do domu, bude usmrčen. Buďte s králem při jeho vycházení a vcházení." [8] Lévíjci i celý Juda učinili vše, co jim kněz Jójada přikázal. Každý vzal své muže, ty, kteří šli v den odpočinku do služby, i ty, kteří v den odpočinku ze služby odcházeli; kněz Jójada totiž žádný oddíl ze služby nepropustil. [9] Kněz Jójada vydal velitelům setnin kopí a štíty i štíty krále Davida, které byly v Božím domě. [10] Postavil všechen lid, každého s oštěpem v ruce, od pravé strany domu k levé straně domu, při oltáři i při domě, aby byli kolem krále. [11] Králova syna vyvedli, vložili na něj královskou čelenku a předali mu Hospodinovo svědectví. Dosadili ho za krále, Jójada a jeho synové ho pomazali a provolávali: "Ať žije král!" [12] Když Atalja uslyšela hlas lidu, který se sběhl a oslavoval krále, přišla k lidu do Hospodinova domu. [13] Podívala se, a hle, král stojí na svém stanovišti při vchodu, velitelé a trubači u krále, všechen lid země se raduje a troubí na trubky, jsou tu zpěváci s hudebními nástroji i hlasatelé oslavující krále. Atalja roztrhla své roucho a zvolala: "Spiknutí! Spiknutí!" [14] Kněz Jójada poručil, aby vyšli velitelé setnin, ustanovení nad vojskem. Řekl jim: "Vyvedte ji středem oddílů. Kdo by šel za ní, bude usmrčen mečem." Kněz totiž řekl: "neusmrcujte ji v domě Hospodinově!" [15] Přinutili ji, aby šla ke vchodu Koňské brány u královského domu, a tam ji usmrtili. [16] Jójada pak uzavřel smlouvu mezi sebou, vším lidem a králem, že budou lidem Hospodinovým. [17] Všechen lid přišel k Baalovu domu a strhli jej; jeho oltáře i jeho obrazy roztříštili a Baalova kněze Matána zabil před oltáři. [18] Nad Hospodinovým domem ustanovil Jójada dohled lévíjských kněží, jak je David rozdělil pro službu domu Hospodinova. Přinášeli Hospodinu zápalné oběti s radostí a zpěvem, jak je psáno v zákoně Mojžíšově, podle pokynů Davidových. [19] K branám Hospodinova domu postavil vrátné, aby nemohl vstoupit nikdo, kdo byl jakkoli nečistý. [20] Potom vzal velitele setnin, urozené a mocné z lidu i všechen lid země a vedl krále dolů z Hospodinova domu. Středem Horní brány přišli do královského domu a posadili krále na královský trůn. [21] Všechen lid země se radoval a v městě nastal klid. - Atalju usmrtili mečem.

2Pa kapitola 24.

[1] Jóašovi bylo sedm let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě čtyřicet let. Jeho matka se jmenovala Sibja a byla z Beer-šeby. [2] Jóaš činil to, co je správné v Hospodinových očích, po všechny dny kněze Jójady. [3] Jójada mu opatřil dvě ženy; i zplodil syny a dcery. [4] Potom si Jóaš předsevzal obnovit Hospodinův dům. [5] Shromáždil kněze a lévíjce a rozkázal jim: "Vyjděte do judských měst a vyběrejte ode všeho Izraele každoročně stříbro na opravu domu vašeho Boha. A pospěšte si s tou věcí." Lévíjci však nepospíchali. [6] Král předvolal Jójadu, jejich hlavu, a otázal se ho: "Proč ses nestaral, aby lévíjci přinášeli z Judska a Jeruzaléma poplatek pro stan svědectví, uložený Izraeli Mojžíšem, služebníkem Hospodinovým, a celým shromážděním? [7] Vždyť ta svévolná Atalja a její synové násilím vnikli do Božího domu a všechny svaté předměty Hospodinova domu věnovali baalům." [8] Král poručil, aby zhotovili truhlu, kterou dali do brány Hospodinova domu při její vnější straně. [9] V Judsku i v Jeruzalémě vyhlásili, aby byl Hospodinu přinesen poplatek uložený Izraeli na poušti Mojžíšem, služebníkem Božím. [10] Všichni velitelé i všechen lid s radostí přinášeli poplatky a házeli je do truhly, až byla plná; [11] potom byla truhla předána prostřednictvím lévíjců královské správě. Když viděli, že je v truhle hodně stříbra, přišel králův písař a dohlížitel hlavního kněze, truhlu vyprázdnili a odnesli ji zpátky na její místo. Tak to dělali den co den a sebrali množství stříbra. [12] Král i Jójada je vydávali tomu, kdo pracoval na služebném díle při Hospodinově domě. Byli tu dělníci, kameníci a jiní řemeslníci, kteří obnovovali Hospodinův dům, i ti, kteří opracovávali železo a měď na opravu Hospodinova domu. [13] Kdo konal to dílo, dali se do práce a dílo jim rostlo pod rukama. Uvedli Boží dům do původního stavu a zpevnili jej. [14] Když byli hotoví, přinesli před krále a Jójadu stříbro, jež zůstalo. Ten z něho dal udělat pro Hospodinův dům různé nádoby, nádoby pro službu i pro obětování, misky, nádoby zlaté a stříbrné. V Hospodinově domě přinášeli pravidelně oběti po všechny Jójadovy dny. [15] Jójada byl stár a sytý dnů, když zemřel. Když umíral, bylo mu sto třicet let. [16] Pohřbili ho v Městě Davidově s králi, neboť konal dobro v Izraeli i před Bohem a v jeho domě. [17] Po Jójadově smrti přišli judští velmožové, poklonili se před králem a král je vyslechl. [18] Opustili dům Hospodina, Boha svých otců, a začali sloužit posvátným kůlům a modlářským stvůrám. Pro toto provinění postihlo Judu a Jeruzalém Boží rozlícení. [19] Posílal k nim proroky, aby je přivedli zpět k Hospodinu. Ti je varovali, ale oni neposlouchali. [20] Duch Boží vyzbrojil Zekarjáše, syna kněze Jójady. Postavil se proti lidu a řekl jim: "Toto praví Bůh: Proč přestupujete Hospodinovy příkazy? Nepotkáte se se zdarem. Poněvadž jste opustili Hospodina, opustí on vás." [21] Spikli se proti němu a na králův příkaz ho na nádvoří Hospodinova domu ukamenovali. [22] Král Jóaš nebyl pamětliv milosrdenství, které mu prokázal Jójada, jenž mu byl otcem. Zavraždil jeho syna, který umíraje řekl: "Ať to Hospodin vidí a volá k odpovědnosti." [23] Na přelomu roku vytáhlo proti Jóašovi aramejské vojsko, vtrhlo do Judska a Jeruzaléma, vyhledalo v lidu všechny jeho velitele a celou kořist poslali králi do Damašku. [24] Ačkoliv aramejské vojsko pítáhlo v malém počtu mužů, Hospodin jim vydal do rukou mnohem větší vojsko, poněvadž Juda opustil Hospodina, Boha svých otců. Tak vykonali na Jóašovi soud. [25] Když od něho odtáhli a opustili ho těžce nemocného, spikli se proti němu jeho služebníci pro prolitou krev synů kněze Jójady a zavraždili ho na jeho lůžku; tak zemřel. Pohřbili ho v Městě Davidově, ale nepohřbili ho v královských hrobech. [26] Spikli se proti němu tito: Zábád, syn Amónky Šimeáty, a Józabad, syn Moábky Šimrity. [27] O jeho synech, o množství jím uložených daní i o znovuzřízení domu Božího se dále píše ve výkladu Knihy králů. Po něm se stal králem jeho syn Amasjáš.

2Pa kapitola 25.

[1] Amasjáš se stal králem v pětadvaceti letech a kraloval v Jeruzalémě dvacet devět let. Jeho matka se jmenovala Jóadan a byla z Jeruzaléma. [2] Činil to, co je správné v Hospodinových očích, ne však celým srdcem. [3] Jakmile bylo království pevné v jeho ruce, zavraždil ze svých služebníků ty,

kteří ubili krále, jeho otce. [4] Ale jejich syny neusmrtil, neboť je napsáno v Zákoně, v Knize Mojžíšově, že Hospodin přikázal: "Otcové nezemřou za syny a synové nezemřou za otce, nýbrž každý zemře za svůj hřích." [5] Amasjáš shromáždil Judu a ustanovil pro celého Judu a Benjamína podle otcovských rodů velitele nad tisíci a velitele nad sty. Dvacetileté a starší sečetl a shledal, že jich je tři sta tisíc vybraných mužů, schopných vycházet do boje, zacházet s oštěpem a pavézou. [6] Z Izraele najal sto tisíc udatných bohatýrů za sto talentů stříbra. [7] Tu k němu přišel muž Boží a řekl: "Králi, ať s tebou netáhne vojenský zástup Izraele, poněvadž Hospodin není s Izraelem, s nikým z Efrajimovců. [8] Ale táhni sám a pusť se rozhodně do boje, jinak Bůh přivedí před tvář nepřítele tvůj pád. Bůh má dost síly, aby pomohl i přivedl pád." [9] Amasjáš řekl muži Božímu: "Co však udělat s tím stem talentů, které jsem dal houfu z Izraele?" Muž Boží odpověděl: "Hospodin ti může dát mnohokrát víc než tohle." [10] Amasjáš je tedy oddělil, totiž houf, který k němu přišel z Efrajimu, aby šli zpět do svých domovů. Ti vzplanuli proti Judovi velikým hněvem a velice rozhněvání se vraceli do svých domovů. [11] Amasjáš se vzchopil, vedl svůj lid, přitáhl do Solného údolí a pobil Seírovce, deset tisíc mužů. [12] Z těch, co zůstali naživu, zajali Judovci deset tisíc, dovedli je na vrchol skály a z vrcholku té skály je svrhli; všichni se roztříštili. [13] Mezitím lidé z houfu, který Amasjáš přiměl k návratu, aby s ním netáhl do bitvy, vpadli do judských měst od Samaří až do Bét-chorónu. Pobili v nich tři tisíce mužů a nabrali mnoho loupeže. [14] Když Amasjáš přitáhl po vítězství nad Edómci, přinesl bohy Seírovců a přijal je za bohy; klaněl se před nimi a páčil jim kadidlo. [15] Hospodin vzplanul proti Amasjášovi hněvem a poslal k němu proroka. Ten mu řekl: "Proč se dotazuješ bohů lidu, kteří svůj lid z tvých rukou nevysvobodili?" [16] Když k němu takto mluvil, řekl mu Amasjáš: "Což tě udělali královým poradcem? Přestaň už, proč tě mají ubít?" Prorok tedy přestal, jen dodal: "Poznal jsem, že Bůh se rozhodl uvalit na tebe zkázu, protože jsi to učinil a mou radu neposloucháš!" [17] Judský král Amasjáš se poradil a vzkázal izraelskému králi Jóašovi, synu Jóačaza, syna Jehúova: "Pojď, utkáme se!" [18] Jóaš, král izraelský, poslal Amasjášovi, králi judskému, odpověď: "Na Libanónu vzkázalo trní libanónské cedru: 'Dej svou dceru za ženu mému synovi.' Vtom tudy přešlo libanónské plnň zvíře a to trní rozšlapalo. [19] Řekl sis: 'Hle, pobil jsem Edómce.' Proto se tvé srdce tak vypíná, toužíš po slávě. Teď však sed' doma. Proč si zahráváš se zlem? Abyš padl ty i Juda s tebou?" [20] Ale Amasjáš neposlechl. Bylo to od Boha, že je vydá do rukou Jóašovi, protože se dotazovali bohů Edómu. [21] Jóaš, král izraelský, vytáhl a utkal se, on a Amasjáš, král judský, u Bét-šemeše, jenž patřil Judovi. [22] Juda byl před tvář Izraele poražen; každý utíkal ke svému stanu. [23] Judského krále Amasjáše, syna Jóaše, syna Jóačazova, izraelský král Jóaš v Bét-šemeši zajal a přivlekl ho do Jeruzaléma. Prolomil jeruzalémské hradby od Efrajimské brány až k bráně Nárožní v délce čtyř set loket. [24] Pobral všechno zlato a stříbro a všechno náčiní, které se nacházelo v Božím domě u Obéd-edóma, i poklady domu královského a rukojmí a vrátil se do Samaří. [25] Amasjáš, syn Jóašův, král judský, žil po smrti izraelského krále Jóaše, syna Jóačazova, ještě patnáct let. [26] O ostatních příbězích Amasjášových, prvních i posledních, se dále píše v Knize králů judských a izraelských. [27] Od chvíle, kdy se Amasjáš odvrátil do Hospodina, osnovali proti němu v Jeruzalémě spiknutí. Utekl do Lakíše. Ale poslali za ním do Lakíše vrahy a usmrtili ho tam. [28] Potom ho převezli na koních a pohřbili ho vedle jeho otců v městě Judově.

2Pa kapitola 26.

[1] Všechn judský lid vzal Uzijáše, kterému bylo šestnáct let, a dosadil ho za krále po jeho otci Amasjášovi. [2] On vystavěl Elót a navrátil jej Judovi, poté co král Amasjáš ulehl ke svým otcům. [3] Uzijášovi bylo šestnáct let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě dvaapadesát let. Jeho matka se jmenovala Jekolja a byla z Jeruzaléma. [4] Činil to, co je správné v Hospodinových očích, zcela jak to činil jeho otec Amasjáš. [5] Dotazoval se Boha za dnů Zekarjáše, jenž rozuměl Božímu vidění. Ve dnech, kdy se dotazoval Hospodina, provázal ho Bůh zdarem. [6] Vytáhl a válčil s Pelištejci a strhl hradby města Gat, hradby Jabne a hradby Ašdódu. Vystavěl města kolem Ašdódu na území Pelištejců. [7] Bůh mu pomáhal proti Pelištejcům, proti Arabům sídlícím v Gúr-baalu a Meúnejcům. [8] Amónci odevzdávali Uzijášovi dary. Jeho jméno proniklo až k branám Egypta, neboť velice upevnil svou moc. [9] Uzijáš vystavěl v Jeruzalémě věže, a to nad Nárožní branou, nad Údolní branou a při rohu hradeb, a opevnil je. [10] Vystavěl věže i ve stepi a vyhloubil tam mnoho cisteren. Měl mnoho stád v Přímořské nížině a na rovině, oráče a vinaře na horách a na vinohradech. Miloval totiž půdu. [11] Uzijáš měl rovněž vojsko vycvičené k boji, schopné vycházet po houfech do boje podle seznamu povolanych do služby, pořízeného písařem Jelelem a dozorcem Maasejášem pod dohledem Chananjáše z králových velitelů. [12] Celkový počet představitelů otcovských rodů byl dva tisíce šest set udatných bohatýrů. [13] Pod jejich dohledem byly vojenské oddíly čítající tři sta sedm tisíc pět set mužů velké vojenské síly, vycvičených k boji, aby pomáhali králi proti nepříteli. [14] Uzijáš opatřil pro všechny oddíly štíty, oštěpy, přilby, pancíře, luky a praky na vrhání kamenů. [15] V Jeruzalémě zhotovil důmyslně vymyšlené válečné stroje; ty byly na věžích a cimbuřích k vrhání střel a velkých kamenů. Jeho jméno se rozneslo do daleka, neboť se mu dostalo podivuhodné pomoci, takže upevnil svou moc. [16] Jakmile svou moc upevnil, jeho srdce se stalo domýšlivým, až se úplně zkazil a zpronevřil Hospodinu, svému Bohu. Vstoupil do Hospodinova chrámu, aby páčil kadidlo na kadidlovém oltáři. [17] Tu za ním vstoupil kněz Azarjáš a s ním osmdesát Hospodinových kněží, statečných mužů. [18] Ti se postavili proti králi Uzijášovi a řekli mu: "Tobě, Uzijáši, nepřísluší pálit kadidlo Hospodinu, neboť to je záležitost kněží, synů Áronových, posvěcených k tomu, aby páčili kadidlo. Odejdi ze svatyně, poněvadž ses zpronevřil. To ti u Hospodina Boha k slávě nebude." [19] Uzijáš se rozběsnil. V ruce měl kadidelnici, aby páčil kadidlo. Jakmile se vůči kněžím rozběsnil, vyrazilo se mu na čele malomocenství před očima kněží v Hospodinově domě u kadidlového oltáře. [20] Azarjáš, hlavní kněz, i ostatní kněží se k němu obrátili, a hle, byl na čele malomocný. S hrůzou ho odtud vykárali. I on sám se snažil spěšně vyjít, neboť Hospodin ho ranil. [21] Král Uzijáš byl malomocný až do své smrti. Jako malomocný bydlel v odděleném domě, poněvadž byl vyobcován z Hospodinova domu. Jeho syn Jótam byl správcem královského domu a soudil lid země. [22] O ostatních příbězích Uzijášových, prvních i posledních, píše Izajáš, syn Amósův, prorok. [23] I ulehl Uzijáš ke svým otcům a pohřbili ho vedle jeho otců na poli u pohřebiště králů. Řekli totiž: "Byl malomocný." Po něm kraloval jeho syn Jótam.

2Pa kapitola 27.

[1] Jótamovi bylo dvacet pět let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě šestnáct let. Jeho matka se jmenovala Jerúša; byla to dcera Sádokova. [2] Činil to, co je správné v Hospodinových očích, zcela jak to činil jeho otec Uzijáš. Avšak do Hospodinova chrámu nevstoupil. Lid dál propadal zkáze. Jótam vystavěl Horní bránu Hospodinova domu; také mnoho stavěl na hradbě Ofelu. [3] V judském pohoří vystavěl města a v lesnatých krajích stavěl hrady a věže. [4] Válčil s králem Amónovců a přemohl je. Amónovci mu dodali toho roku sto talentů stříbra a deset tisíc kórů pšenice a deset tisíc ječmene. To mu odváděli Amónovci i ve druhém a třetím roce. [5] Jótam pevně vládl, poněvadž setrval na svých cestách před Hospodinem, svým Bohem. [6] O ostatních příbězích Jótamových, o všech jeho válkách a cestách, se dále píše v Knize králů izraelských a judských. [7] Bylo mu dvacet pět let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě šestnáct let. [8] I ulehl Jótam ke svým otcům a pohřbili ho v Městě Davidově. Po něm se stal králem jeho syn Achaz.

2Pa kapitola 28.

[1] Achazovi bylo dvacet let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě šestnáct let. Nečinil, co je správné v Hospodinových očích, jako činil jeho otec David. [2] Chodil po cestě králů izraelských. Dokonce odliil sochy baalů. [3] Pálil kadidlo v Údolí syna Hinómov a spaloval své syny ohněm podle ohavností pronárodů, které Hospodin před Izraelci vyhnal. [4] Obětoval a pálii kadidlo na posvátných návrších a na pahorcích a pod každým zeleným stromem. [5] Proto ho vydal Hospodin, jeho Bůh, do rukou aramejského krále. Aramejci ho porazili a zajali z jeho vojska velký počet zajatců a odvěkli je do Damašku. Byl vydán též do rukou krále izraelského, který mu způsobil velikou porážku. [6] Pekach, syn Remaljášův, povraždil v Judsku v jediném dni sto dvacet tisíc mužů, samé statečné muže; opustili Hospodina, Boha svých otců. [7] Zikrí, efrajimský bohatýr, zavraždil králova syna Maasejáše, Azríkama, představeného domu, a Elkánu, který byl druhý po králi. [8] Izraelci zajali u svých bratří dvě stě tisíc žen, synů a dcer a uloupili u nich obrovskou kořist. Kořist odvezli do Samaří. [9] Tam však byl Hospodinův prorok jménem Obéd. Ten vyšel naproti oddílu přicházejícímu do Samaří. Řekl jim: "Hle, Hospodin, Bůh vašich otců, vydal ve svém rozhořčení Judu do vašich rukou. Ale vy jste vraždili tak zběsile, že to volá až do nebes. [10] A teď jste si usmyslili, že Judejce a obyvatele Jeruzaléma ujařmíte jako své otroky a otrokyně. Neproviňujete se tím právě vy sami vůči Hospodinu, svému Bohu? [11] Slyšte mě nyní a propusťte zajatce, které jste u svých bratří zajali. Vždyť Hospodin proti vám plane hněvem." [12] Tu povstali někteří z efrajimských představitelů, Azarjáš, syn Jóchananův, Berekjáš, syn Mešilemótův, Jechizkijáš, syn Šalúmův, a Amasa, syn Chadlajův, proti těm, kteří přišli z válečného tažení, [13] a řekli jim: "Nepřivádějte sem ty zajatce! Chcete, abychom se provinili proti Hospodinu a připojili k našim hříchům a proviněním další? Vždyť našich vin je beztak mnoho a hněv Boží plane proti Izraeli." [14] Ozbrojenci se tedy v přítomnosti velitelů a celého shromáždění vzdali zajatců i lupu. [15] Tu povstali muži uvedení jménem, ujali se zajatců a ze získané kořisti oblékli všechny nahé. Oblékli je a obuli, dali jim najíst a napít, ošetřili je a všechny, kdo únavou klesali, dopravili na oslech a převedli do Jericha, Palmového města, k jejich bratřím. Potom se vrátili do Samaří. [16] V ten čas poslal král Achaz ke králům asyrským prosbu, aby mu poskytli pomoc. [17] Edómci totiž znovu přitáhli a některé v Judsku pobili nebo zajali. [18] Také Pelištejci vpadli do měst v Přímořské nížině a v jižním Judsku a dobyli Bét-šemeš, Ajalón, Gederót, Soko s jeho vesnicemi, Timnu s jejími vesnicemi, Gimzo s jeho vesnicemi a usídlili se tam. [19] Hospodin totiž pokořoval Judu kvůli Achazovi, králi izraelskému, neboť si počínal v Judsku bezohledně a zpronevěřoval se Hospodinu. [20] I přitáhl k němu Tiglat-pileser, král asyrský, ale jeho moc neupevnil, jen ho sužoval. [21] Ačkoliv Achaz vydrancoval Hospodinův dům i dům královský a domy velmožů a dal všechno asyrskému králi, nepomohlo mu to. [22] I v čase souzení se dále zpronevěřoval Hospodinu. Takový byl král Achaz. [23] Obětoval damašským bohům, kteří způsobili jeho porážku. Řekl: "Bohové aramejských králů, ti jim pomáhají; budu jim obětovat a pomohou i mně." Ale oni přivodili pád jemu i celému Izraeli. [24] Achaz tedy sebral nádoby Božího domu, osekal v Božím domě zlaté předměty, dveře Hospodinova domu uzavřel a udělal si v Jeruzalémě oltáře na každém nároží. [25] V každém judském městě udělal posvátná návrší, aby tam pálii kadidlo jiným bohům; tím urážel Hospodina, Boha svých otců. [26] O ostatních jeho přiběžích, o všech jeho cestách, prvních i posledních, se dále píše v Knize králů judských a izraelských. [27] I uleh Achaz ke svým otcům a pohřbili ho v městě, v Jeruzalémě. Ale nevniesli ho do hrobů králů izraelských. Po něm se stal králem jeho syn Chizijáš.

2Pa kapitola 29.

[1] Chizkijášovi bylo dvacet pět let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě dvacet devět let. Jeho matka se jmenovala Abija; byla to dcera Zekarjášova. [2] Činil to, co je správné v Hospodinových očích, zcela jak to činil jeho otec David. [3] V prvním měsíci prvního roku svého kralování otevřel dveře Hospodinova domu a opravil je. [4] Přivedl kněze a lévijce a shromáždil je na východní straně prostranství. [5] Řekl jim: "Slyšte mě, lévijci! Teď se posvěťte, posvěťte i dům Hospodina, Boha svých otců, a vynesete ze svatyně, co je nečisté. [6] Naši otcové se zpronevěřili, činili to, co je zlé v očích Hospodina, našeho Boha, a opustili ho, odvrátili svou tvář od Hospodinova přibýtku, obrátili se k němu zády. [7] Dokonce zavřeli dveře předsíně, zhasili kahánky, nepálili kadidlo a neobětovali ve svatyni Boha Izraele zápalné oběti. [8] Proto Judu a Jeruzalém postihlo Hospodinovo rozlíčení a učinil je obrazem hrůzy a předmětem údesu a pošklebků, jak to vidíte na vlastní oči. [9] Právě proto naši otcové padli mečem, naši synové a naše dcery i naše ženy upadli do zajetí. [10] Teď však mám v úmyslu uzavřít smlouvu s Hospodinem, Bohem Izraele, aby od nás odvrátil svůj planoucí hněv. [11] Moji synové, nebudte teď liknaví, vždyť vás Hospodin vyvolil, abyste stáli v jeho službách, byli jeho sluhy a pálii mu kadidlo." [12] Lévijci povstali: Z Kehatovců Machat, syn Amasajův, a Jóel, syn Azarjášův, z Meraríovců Kíš, syn Abdíův, a Azarjáš, syn Jehalelelův; z Geršónovců Jóach, syn Zimův, a Eden, syn Jóachův. [13] Z Elísáfanovců Šimrí a Jeiel, z Asafovců Zekarjáš a Matanjáš, [14] z Hémanovců Jechiel a Šimeí a z Jedútúnovců Šemajáš a Uzziel. [15] Ti shromáždili své bratry, posvětili se podle králova rozkazu na základě Hospodinových slov přišli očistit Hospodinův dům. [16] Kněží vešli dovnitř, do Hospodinova domu, aby jej očistili. Vynesli všechnu nečistotu, kterou našli v Hospodinově chrámu, do nádvoří Hospodinova domu a lévijci to od nich přejímali a vynášeli ven do Kidrónského úvalu. [17] S posvěcováním začali první den prvního měsíce a osmý den téhož měsíce vešli do Hospodinovy předsíně; Hospodinův dům posvěcovali dalších osm dní; šestnáctý den prvního měsíce skončili. [18] Přišli dovnitř ke králi Chizkijášovi a hlásili: "Očistili jsme celý Hospodinův dům, oltář pro zápalné oběti s veškerým příslušenstvím i stůl pro předkladné chleby s veškerým příslušenstvím. [19] Všechny předměty, které Achaz za svého kralování ve své zpronevěře odvrhl, jsme dali na místo a oddělili jako svaté. Hle, jsou před Hospodinovým oltářem." [20] Král Chizkijáš shromáždil za časného jitra velmože města a vystoupil k Hospodinovu domu. [21] Přivedli sedm býčků, sedm beranů, sedm beránek a sedm kozlů jako obět' za hřích: za království, za svatyni a za Judu. Kněžím Áronovcům nařídil obětovat zápalnou obět' na Hospodinově oltáři. [22] Poráželi skot a kněží chytali krev a kropili směrem k oltáři, poráželi berany a krví kropili směrem k oltáři, poráželi beránky a krví kropili směrem k oltáři. [23] Pak přivedli před krále a před shromáždění kozly jako obět' za hřích. Položili na ně ruce, [24] kněží je porazili a jejich krví očistili oltář od hříchu. Tak vykonali smířčí obřady za celý Izrael, neboť král celému Izraeli nařídil obětovat obět' zápalnou i obět' za hřích. [25] Postavil v Hospodinově domě lévijce s cymbály, harfami a citarami podle příkazů Davida a Gáda, králova vidoucího, a Natána, proroka. Ten příkaz totiž vydal Hospodin skrze své proroky. [26] I stáli lévijci s Davidovými nástroji a kněží s trubkami. [27] Chizkijáš nařídil, aby na oltáři obětovali zápalné oběti. Ve chvíli, kdy se začalo se zápalnou obětí, začal i zpěv k počtě Hospodinu za doprovodu trubek a nástrojů Davida, krále izraelského. [28] Celé shromáždění se klanělo, zněl zpěv a hlaholily trubky. To všechno trvalo, dokud neskončila zápalná obět'. [29] Když obětování skončilo, poklekl král se všemi, kteří byli s ním, a klaněli se. [30] Král Chizkijáš s velmoži nařídil lévijcům, aby chválili Hospodina slovy Davida a Asafa, vidoucího. Chválili ho plni radosti, padli na kolena a klaněli se. [31] Potom opět Chizkijáš nařídil: "Protože jste uvedeni v kněžský úřad pro Hospodina, přistupte a přineste do Hospodinova domu dary k obětním hodům a oběti děkovné." Shromáždění přineslo dary k obětním hodům a oběti děkovné a každý, kdo měl k tomu ochotné srdce, i oběti zápalné. [32] Počet zápalných obětí, které shromáždění přineslo, činil sedmdesát kusů skotu, sto beranů a dvě stě beránek, vše pro zápalnou obět' Hospodinu. [33] Jiných svatých darů bylo šest set kusů skotu a tři tisíce kusů bravu. [34] Ale kněží bylo málo, takže nestačili ze všech zápalných obětí stahovat kůže. Proto jim pomáhali jejich bratří lévijci, dokud nebylo dílo skončeno a dokud se

neposvětili všichni kněží; lévijci se totiž posvěcovali pohotověji než kněží. [35] A také zápalných obětí z tučných dlů obětí pokojných a úliteb k zápalné oběti bylo velmi mnoho. Tak byla obnovena služba v Hospodinově domě. [36] Chizkijáš se vším lidem se radoval z toho, co Bůh lidu připravil, neboť vše se sběhlo nečekaně.

2Pa kapitola 30.

[1] Potom obeslal Chizkijáš celý Izrael a Judu a napsal listy Efrajimovi a Manasesovi, aby přišli do Hospodinova domu v Jeruzalémě a slavili hod beránka Hospodinu, Bohu Izraele. [2] Král se dohodl se svými velmoži i s celým shromážděním v Jeruzalémě, že budou hod beránka slavít v druhém měsíci. [3] Nemohli jej totiž slavít v určený čas, protože se neposvětilo dost kněží a lid se nestačil shromáždit do Jeruzaléma. [4] Král i celé shromáždění to pokládali za správné. [5] Usnesli se, že dají v celém Izraeli, od Beer-šeby až do Danu, provolat, aby všichni přišli do Jeruzaléma slavít hod beránka Hospodinu, Bohu Izraele, neboť mnozí jej neslavili tak, jak bylo předepsáno. [6] Běžci prošli s listy od krále a od jeho velmožů celým Izraelem a Judou a podle králova příkazu provolávali: "Izraelci, navraťte se k Hospodinu, Bohu Abrahama, Izáka a Izraele, a on se navrátí k těm pozůstalým z vás, kteří vyvázli z moci asyrských králů. [7] Nebuďte jako vaši otcové a jako vaši bratři, kteří se Hospodinu, Bohu svých otců, zpronevěřili. Proto dopustil, že vzbuzují úžas, jak sami vidíte. [8] Nyní nebuďte tvrdošíjnější jako vaši otcové, poddejte se Hospodinu, přijďte k jeho svatyni, kterou navěky oddělil jako svatou. Služte Hospodinu, svému Bohu, a jeho planoucí hněv se od vás odvrátí. [9] Když se obrátíte k Hospodinu, dojdou vaši bratři a vaši synové slitování u těch, kteří je zajali, a navrátí se do této země. Vždyť Hospodin, váš Bůh, je milostivý a slitovný a svou tvář neodvrátí od vás, když se k němu navrátíte." [10] Běžci procházeli zemí Efrajimovou a Manasesovou od města k městu až do Zabulónu. Všude se jim posmívali a zesměšňovali je. [11] Jen někteří z kmene Ašerova, Manasesova a Zabulónova přišli v pokoře do Jeruzaléma. [12] Avšak v Judsku způsobil Bůh svou mocí, že jim dal jednomyslnost, takže plnili příkaz krále a velmožů podle Hospodinova slova. [13] Do Jeruzaléma se shromáždilo množství lidu, aby v druhém měsíci slavili svátek nekvašených chlebů; shromáždění bylo velmi početné. [14] Začali odstraňovat oltáře, které byly v Jeruzalémě; odstranili i všechna vykuřovadla a vhodili je do Kidrónského úvalu. [15] Čtrnáctého dne druhého měsíce zabíjeli velikonočního beránka. Kněží a lévijci se se zahanbením posvětili a přinesli do Hospodinova domu zápalné oběti. [16] Stáli na svých stanovištích podle příslušných řádů, podle zákona Mojžíše, muže Božího. Kněží kropili krví, kterou brali od lévijců. [17] Protože ve shromáždění bylo mnoho těch, kdo se neposvětili, lévijci, kteří zabíjeli velikonoční beránky, dbali, aby každého, kdo nebyl čistý, posvětili Hospodinu. [18] Velká část lidu, mnozí z kmenů Efrajimova, Manasesova, Isacharova a Zabulónova, se totiž neočistili. Jedli velikonočního beránka, ale ne tak, jak bylo předepsáno. Chizkijáš se za ně modlil: "Dobrotivý Hospodin nechť zprostí viny [19] každého, kdo se upřímným srdcem dotazoval na slovo Boha Hospodina, Boha svých otců, i když neprošli očišťováním ve svatyni." [20] Hospodin Chizkijáše vyslyšel a lid uzdravil. [21] I slavili Izraelci, kteří se sešli do Jeruzaléma, slavnost nekvašených chlebů s velikou radostí po sedm dní a lévijci i kněží chválili Hospodina den co den, chválili na nástrojích Hospodinovu moc. [22] Chizkijáš promluvil k srdci všech lévijců, kteří s mocným zaujetím sloužili Hospodinu. Přípravovali hody pokojných obětí, po sedm dní slavnostního shromáždění jedli a pěli chválu Hospodinu, Bohu svých otců. [23] I usneslo se celé shromáždění, že budou pokračovat ve slavnosti ještě dalších sedm dní. A radostně pokračovali po sedm dní. [24] Chizkijáš, král judský, věnoval pro shromáždění tisíc býčků a sedm tisíc ovcí. Také velmožové věnovali pro shromáždění tisíc býčků a deset tisíc ovcí. Množství kněží se posvětilo. [25] Celé shromáždění judské se radovalo, kněží a lévijci i celé shromáždění, všichni, kteří přišli z Izraele, i ti, kteří dříve přišli ze země izraelské a žili pohostinu v Judsku. [26] V Jeruzalémě byla veliká radost, jaká v Jeruzalémě nebyla ode dnů izraelského krále Šalomouna, syna Davidova. [27] Potom lévijští kněží povstali a lidu udělili požehnání. Jejich hlas byl vyslyšen a jejich modlitba vešla až do jeho svatého příbytku, do nebe.

2Pa kapitola 31.

[1] Když to všechno skončilo, všechen Izrael, ti, kteří se sešli, vyšli do judských měst a roztržili posvátné sloupy, pokáceli posvátné kůly a pobořili posvátná návrší a oltáře v celém Judsku a Benjamínsku i na území Efrajimově a Manasesově, a to dokonale. Pak se všichni Izraelci vrátili do svých měst, každý do svého území. [2] Chizkijáš zařadil kněze a lévijce do jednotlivých tříd, každého podle přidělené kněžské a lévijské služby, jednak při obětech zápalných a pokojných, jednak při přísluhování, děkování a chválení v branách Hospodinových táborů. [3] Král přispěl ze svého majetku na zápalné oběti, aby byly obětovány ráno i večer, na zápalné oběti ve dnech odpočinku, o novoluních a při slavnostech, jak je předepsáno v Hospodinově zákoně. [4] Také nařídil lidu, obyvatelům Jeruzaléma, aby dávali dary kněžím a lévijcům, aby byli v Hospodinově zákoně pevní. [5] Jak se ta výzva rozšířila, Izraelci přinášeli množství prvotin obilí, moštu, čerstvého oleje, medu i všeho, co se urodilo na poli. Těž desátky ze všeho přinášeli v hojnosti. [6] Také Izraelci a Judejci, kteří bydleli v městech judských, odváděli desátky ze skotu a bravu i desátky ze svatých darů, zasvěcených Hospodinu, jejich Bohu. Přinášeli a dávali je na hromady. [7] Začali vše klást na hromady třetího měsíce a skončili sedmého měsíce. [8] Když Chizkijáš a velmožové přišli a spatřili hromady, dobrořečili Hospodinu i Izraeli, jeho lidu. [9] Chizkijáš se kněží a lévijců vyptával na ty hromady. [10] Azarjáš, hlavní kněz z domu Sádokova, mu odpověděl: "Od chvíle, kdy začali přinášet oběť pozdvihování do Hospodinova domu, je jídla do sytosti a ještě hodně zůstává, neboť Hospodin svému lidu požehnal. Tak mnoho toho zůstalo." [11] Chizkijáš proto nařídil připravit v Hospodinově domě komory. Připravili je [12] a pak tam věrně vnášeli oběť pozdvihování, desátek i svaté dary. Nad nimi jako představený byl lévijec Kónanjáš a jeho bratr Šimeí byl jeho zástupce. [13] Jechiel, Azazjáš, Nachat, Asáel, Jerimót, Józabab, Eliel, Jismakjáš, Machat a Benajáš byli dohlážiteli pod velením Kónanjáše a jeho bratra Šimeího podle ustanovení krále Chizkijáše a Azarjáše, představeného domu Božího. [14] Lévijec Kóre, syn Jimny, vrátil u východní brány, byl nad dobrovolnými Božími dary, aby vydával, co pocházelo z Hospodinovy oběti pozdvihování a z velesvatých darů. [15] Jemu k ruce byli Eden, Minjamín, Jéšua, Šemajáš, Amarjáš a Šekanjáš v městech kněžských, aby svědomitě z toho vydávali svým bratřím podle tříd, jak velkému tak malému. [16] Kromě toho i těm mužského pohlaví od tříletých výše, kteří byli v seznamech, každému, kdo přicházel do Hospodinova domu plnit denní úkol svých služebních povinností podle jednotlivých tříd. [17] Kněžské seznamy se pořizovaly podle otcovských rodů, rovněž lévijské, od dvacetiletých výše podle jejich povinností v jednotlivých třídách. [18] Seznamy platily i pro všechny jejich děti, ženy, syny a dcery, pro celé shromáždění, pokud se věrně posvětili, aby byli svatí. [19] Kněží Áronovci, žijící z polí a pastvin svých měst, měli v každém městě jménem uvedeného muže, kteří vydávali podíly každému z kněží a každému z lévijců, kdo byl v seznamu. [20] Tak to učinil Chizkijáš v celém Judsku. Činil, co bylo dobré, správné a pravdivé před Hospodinem, jeho Bohem. [21] Při celém, díle, které začal pro službu v domě Božím a pro zákon a přikázání, dotazoval se svého Boha; činil je celým svým srdcem a dílo se mu dařilo.

2Pa kapitola 32.

[1] Po těchto událostech a skutcích věrnosti přitáhl Sancherib, král asyrský. Přitáhl do Judska, oblehl opevněná města a nařídil, aby mu prolomili hradby. [2] Když uviděl Chizkijáš, že Sancherib přitáhl a že se chystá do boje proti Jeruzalému, [3] dohodl se s velmoži a bohatýry, že zasypou vodní prameny, které byly vně za městem, a ti mu poskytli pomoc. [4] Shromáždilo se množství lidu a zasypali všechny prameny i potok, který protékal středem země. Řekli: "Proč mají asyrští králové najít tolik vody, až přitáhnou?" [5] Král vládl pevně. Dal se do přestavby celé hradební zdi, která byla samá trhlina, a vyhnal ji až po věže. Zvenčí vystavěl další hradební zeď. Opravil též Miló v Městě Davidově a pořídil množství oštěpů a štítů. [6] Nad lidem ustanovil vojenské velitele a shromáždil je k sobě na prostranství v bráně města. Promluvil jim k srdci: [7] "Buďte rozhodní a udatní, nebojte se a neděste se asyrského krále ani toho hluchícího davu, který je s ním. S námi je někdo větší než s ním. [8] S ním je paže lidská, ale s námi je Hospodin, náš Bůh, aby nám pomohl a vedl naše boje." Lid se spolehl na slova Chizkijáše, krále judského. [9] Potom Sancherib, král asyrský, když s celou svou brannou mocí stál proti Lakíši, poslal své služebníky do Jeruzaléma k Chizkijášovi, králi judskému, a k celému Judovi, který byl v Jeruzalémě, se vzkazem: [10] "Toto praví Sancherib, král asyrský: Na co spoléháte, že chcete zůstat v obleženém Jeruzalémě? [11] Nesvedl vás Chizkijáš? Umoří vás hladem a žízní, když říká: 'Hospodin, náš Bůh, nás vysvobodí ze spárů asyrského krále.' [12] Cožpak ten Chizkijáš neodstranil posvátná návrší a oltáře a nenařídil Judovi a Jeruzalému: 'Jen před jediným oltářem se budete klanět a na něm budete pálit kadidlo?' [13] Nevíte, co jsem udělal já a moji otcové všem národům zemí? Cožpak dokázali bohové pronárodů těch zemí vysvobodit svou zemi z mých rukou? [14] Který ze všech bohů těch pronárodů, které moji otcové vyhubili jako klaté, dokázal svůj lid vysvobodit z mých rukou? Že by váš Bůh dokázal vysvobodit z mých rukou vás? [15] Ať vás Chizkijáš nepodvádí a ať vás nesvádí; nevěřte mu! Žádný bůh žádného pronároda ani království nedokázal vysvobodit svůj lid z mých rukou ani z rukou mých otců. Ani vaši bohové vás z mých rukou nevysvobodí." [16] A ještě dál mluvili jeho služebníci proti Hospodinu Bohu a proti jeho služebníku Chizkijášovi. [17] Psal také dopisy, jimiž haněl Hospodina, Boha Izraele. Říkal o něm: "Jako nevysvobodili bohové pronárodů těch zemí svůj lid z mých rukou, tak nevysvobodí ani Bůh Chizkijášův svůj lid z mých rukou." [18] Volali zplna hrdla judsky na jeruzalémský lid, který byl na hradbách, aby na ně padl strach a hrůza, aby dobyli město. [19] Mluvili o Bohu Jeruzaléma jako o bozích národů země, díle lidských rukou. [20] Proto se král Chizkijáš a prorok Izajáš, syn Amósův, modlili a úpěnlivě volali k nebesům. [21] Hospodin poslal anděla a zahubil v táboře asyrského krále všechny bohatýry, vévody a velitele. Král musel s ostudou odtáhnout zpět do své země. Když vešel do domu svých bohů, ti, kteří vzešli z jeho lůna, jej tam srazili mečem. [22] Hospodin zachránil Chizkijáše a obyvatele Jeruzaléma z rukou Sancheriba, krále asyrského, i z rukou ostatních nepřátel a zabezpečil je ze všech stran. [23] Mnozí přinášeli do Jeruzaléma dary Hospodinu i vzácné dary Chizkijášovi, králi judskému. Od té chvíle byl v očích všech pronárodů vyvýšený. [24] V oněch dnech Chizkijáš smrtelně onemocněl. Modlil se k Hospodinu a ten k němu promluvil a dal mu zázračné znamení. [25] Ale Chizkijáš za prokázané dobrodiní nebyl vděčný, jeho srdce se stalo domýšlivým. Proto jej i Judu a Jeruzalém postihlo Hospodinovo rozlíčení. [26] Pak se Chizkijáš za pýchu svého srdce pokořil, on i obyvatelé Jeruzaléma, a Hospodinův hněv na ně za dnů Chizkijášových nedolehl. [27] Chizkijáš měl bohatství a převelikou slávu. Nahromadil poklady stříbra, zlata, drahokamů, balzámů, štítů i všelijakých vzácných předmětů. [28] Měl sklady pro úrodu obilí, pro mošt a čerstvý olej, i stáje pro dobytek všeho druhu a ve stájích stáda dobytka. [29] Nastavěl si města a měl mnoho bravu i skotu, neboť mu Bůh dal velice mnoho jmění. [30] Chizkijáš zasypal horní vody Gichónu a svedl je spodem přímo na západ do Města Davidova. Všechno Chizkijášovo počínání provázal zdar. [31] Jenom tehdy, když k němu byli posláni vyslanci knížat babylónských, aby se dotazovali na zázračné znamení, které se stalo v té zemi, jej Bůh opustil. Tak jej podrobil zkoušce, aby poznal všechno, co je v jeho srdci. [32] O ostatních příbězích Chizkijášových i o jeho zbožných činech se dále píše ve Vidění proroka Izajáše, syna Amósova, zapsaném v Knize králů judských a izraelských. [33] I ulehl Chizkijáš ke svým otcům a pohřbili ho ve svahu při hrobech Davidovců. Celý Juda a obyvatelé Jeruzaléma mu při jeho smrti prokázali poctu. Po něm se stal králem jeho syn Menaše.

2Pa kapitola 33.

[1] Menašemu bylo dvanáct let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě padesát pět let. [2] Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích, podle ohavnosti pronárodů, které Hospodin před Izraelci vyhnal. [3] Znovu vybudoval posvátná návrší, která jeho otec Chizkijáš zbořil, nastavěl oltáře baalům a udělal posvátné kůly a klaněl se veškerému nebeskému zástupu a sloužil mu. [4] Zbudoval oltáře v Hospodinově domě, o němž Hospodin řekl: "V Jeruzalémě bude navěky dlít mé jméno." [5] Na obou nádvořích Hospodinova domu nastavěl oltáře veškerému nebeskému zástupu. [6] Svě syny provedl v Údolí syna Hinómova ohněm, věštil z oblaků a obíral se hadačstvím a čarováním, ustanovil vyvolavače duchů a jasnovidce; dopouštěl se mnohého, co je zlé v očích Hospodina, a tak ho urážel. [7] Tesanou sochu modly, kterou udělal, umístil do Božího domu, o němž Bůh řekl Davidovi a jeho synu Šalomounovi: "V tomto domě a v Jeruzalémě, který jsem vyvolil ze všech izraelských kmenů, dám navěky spočinout svému jménu. [8] Už nikdy nedopustím, aby noha Izraele musela odejít z půdy, kterou jsem připravil pro vaše otce, jen když budou bedlivě činit všechno, jak jsem jim přikázal, podle celého zákona, nařízení a řádů vydaných skrze Mojžíše." [9] Menaše však Judu a obyvatele Jeruzaléma svedl, že se dopouštěli horších věcí než pronárody, které Hospodin před Izraelci vyhladil. [10] Hospodin mluvil k Menašemu a jeho lidu, ale ti mu nevěnovali pozornost. [11] Proto na ně Hospodin přivedl velitele vojska asyrského krále. Menašeho lapili, provlékli mu chřipím hák, spoutali ho bronzovými řetězy a odvedli do Babylóna. [12] V nouzi prosil Hospodina, svého Boha, o shovívavost a hluboce se před Bohem svých otců pokořil. [13] Modlil se k němu a on přijal a vyslyšel jeho prosbu a přivedl jej zpět do Jeruzaléma, aby dál kraloval. Tak poznal Menaše, že jenom Hospodin je Bůh. [14] Potom vystavěl vnější hradební zeď Města Davidova v úvalu západně od Gichónu směrem k Rybné bráně a dál kolem Ófelu a zvedl ji velmi vysoko. Ve všech opevněných městech v Judsku ustanovil velitele vojsk. [15] Odstranil z Hospodinova domu všechny cizí bohy a sochy, též všechny oltáře, které nastavěl na hoře Hospodinova domu a v Jeruzalémě; vyházel je z města ven. [16] Opravil Hospodinův oltář a obětoval na něm oběti pokojné a obětí děků. Nařídil Judovi, aby sloužil Hospodinu, Bohu Izraele. [17] Lid však stále obětoval na posvátných návrších, ale jen Hospodinu, svému Bohu. [18] O ostatních příbězích Menašeho, o jeho modlitbě k Bohu i o slovech vidoucích, kteří k němu mluvili jménem Hospodina, Boha Izraele, se dále píše v příbězích králů izraelských. [19] O jeho modlitbě i o tom, jak Bůh jeho prosby přijal, o každém jeho hříchu a o jeho zpronevěře, o místech, kde stavěl posvátná návrší a postavil posvátné kůly a tesané modly, to před svým pokořením, se dále píše v příbězích Chózájových. [20] I ulehl Menaše ke svým otcům a pohřbili ho u jeho domu. Po něm se stal králem jeho syn Amón. [21] Amónovi bylo dvaadvacet let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě dva roky. [22] Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích, jako se toho dopouštěl jeho otec Menaše. Amón obětoval všem tesaným modlám, které udělal jeho otec a sloužil jim. [23] Ale před Hospodinem se nepokořil, jako se pokořil jeho otec Menaše. Naopak, Amón vinu jen rozmnožoval. [24] Jeho služebníci se proti němu spikli a usmrtili ho v jeho domě. [25] Ale lid země pobil všechny, kteří se proti králi Amónovi spikli. Lid země pak dosadil místo něho za krále jeho syna Jósijáše.

2Pa kapitola 34.

[1] Jóšijášovi bylo osm let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě jedenatřicet let. [2] Činil to, co je správné v Hospodinových očích, chodil po cestách svého otce Davida a neuchyloval se napravo ani nalevo. [3] V osmém roce svého kralování, ještě jako mladík, se začal dotazovat na slovo Boha svého otce Davida a ve dvanáctém roce začal očisťovat Judu a Jeruzalém od posvátných návrší, posvátných kúlů a tesaných i litých model. [4] V jeho přítomnosti strhli oltáře baalů; oltářiky pro vykuřování kadidlem, které byly nahoře na nich, pokácel posvátné kúly, tesané i lité modly roztříštil napadř' a rozházel po hrobech těch, kdo jim obětovali. [5] Kostí kněží spálil na jejich oltářích. Tak provedl očistu Judy a Jeruzaléma. [6] V městech kmene Manasesova, Efrajimova a Šimeónova až po Neftalího a v okolních pustinách [7] zbořil oltáře; posvátné kúly a tesané modly rozdrtil napadř', po celém území izraelském pokácel všechny oltářiky pro vykuřování kadidlem. Potom se vrátil do Jeruzaléma. [8] V osmnáctém roce svého kralování, když očistil zemi i dům, poslal Šáfana, syna Asaljášova, Masejáše, velitele města, a kancléře Jóacha, syna Jóachazova, aby opravili dům Hospodina, jeho Boha. [9] Přišli k veleknězi Chilkijášovi, aby mu odevzdali stříbro, které bylo doneseno do Božího domu, které lévijci, strážci prahu, vybrali od kmene Manasesova a Efrajimova, ode všech, kdo zůstali z Izraele, od celého Judy a Benjaminá i od obyvatelů Jeruzaléma. [10] Ti je vydali těm, kdo pracovali jako dohlížitelé v Hospodinově domě, aby je vydávali dělníkům, kteří pracovali při Hospodinově domě na opravách poškozené části domu. [11] Dávali je řemeslníkům a stavebním dělníkům k nákupu tesaného kamene a dřeva k vazbám a trámům budov, které judští králové nechali zpustnout. [12] Muži konali dílo poctivě. Nad nimi byli dohlížitelé Jachat a Obadjáš, lévijci z Merariovců, dále Zekarjáš a Mešulám z Kehatovců, aby je řídili. Všichni lévijci uměli hrát na hudební nástroje. [13] Nad nosiči a těmi, kdo řídili všechny dělníky při různých pracích, byli lévijští písaři, dozorcí a vrátní. [14] Když se vynášelo stříbro, které bylo doneseno do Hospodinova domu, našel kněz Chilkijáš knihu Hospodinova zákona, vydaného skrze Mojžíše. [15] Chilkijáš ohlásil písaři Šáfanovi: "Nalezl jsem v Hospodinově domě knihu Zákona." Chilkijáš dal tu knihu Šáfanovi. [16] Šáfan knihu přinesl králi a podal králi o tom hlášení: "Tvoji služebníci vykonali vše, co jim bylo uloženo. [17] Stříbro, které se nacházelo v Hospodinově domě, vyzvedli a vydali dohlížitelům a dělníkům." [18] Dále písař Šáfan králi oznámil: "Kněz Chilkijáš mi předal knihu." A Šáfan ji před králem četl. [19] Když král uslyšel slova Zákona, roztrhl své roucho. [20] Potom král přikázal Chilkijášovi a Achíkamovi, synu Šáfanovu, Abdónovi, synu Míkovu, písaři Šáfanovi a Asajášovi, královskému služebníku: [21] "Jděte se dotázat Hospodina ohledně mne i lidu, který zůstal v Izraeli a Judsku, pokud jde o slova této nalezené knihy. Vždyť je na nás vylito velké Hospodinovo rozhořčení za to, že naši otcové nedbali na Hospodinovo slovo a nejednali podle toho všeho, co je v této knize napsáno." [22] Chilkijáš s těmi, kdo byli u krále, se odebral k prorokyni Chuldě, manželce Šalúma, syna Tokhata, syna Chasrova, strážce rouch. Bydlela v Jeruzalémě v Novém Městě. Mluvili s ní o těch věcech. [23] Odvětila jim: "Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Vyřídte muži, který vás ke mně poslal: [24] Toto praví Hospodin: 'Hle, uvedu zlo na toto místo a na jeho obyvatele, podle všech kleteb zapsaných v té knize, kterou četli před judským králem. [25] Protože mne opustili a jiným bohům pálili kadidlo, a tak mě uráželi vším tím, co svými rukama udělali, vylilo se mé rozhořčení na toto místo a neuhasne.' [26] A králi judskému, který vás poslal dotázat se Hospodina, vyřídte: Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: 'Pokud jde o slova, která jsi slyšel: [27] Protože tvé srdce zjihlo a pokořil ses před Bohem, když jsi uslyšel, co mluvil proti tomuto místu a proti jeho obyvatelům, protože ses přede mnou pokořil a roztrhl jsi své roucho a přede mnou plakal, vyslyšel jsem tě, je výrok Hospodinův. [28] Proto tě připojím k tvým otcům, budeš uložen do svého hrobu v pokoji a tvé oči nespátní nic z toho zla, které uvedu na toto místo a na jeho obyvatele.'" I podali toto hlášení králi. [29] Král obeslal a shromáždil všechny starší z Judy a z Jeruzaléma. [30] Potom vystoupil král do Hospodinova domu i všichni judští muži a obyvatelé Jeruzaléma, kněží a lévijci, veškerý lid, velcí i malí. I předčítal jim všechna slova Knihy smlouvy, nalezené v Hospodinově domě. [31] Poté se král postavil na své stanoviště a uzavřel před Hospodinem smlouvu, že budou následovat Hospodina a zachovávat jeho příkazy, svědectví a nařízení z celého srdce a z celé duše a plnit slova smlouvy, jak jsou napsána v této knize. [32] Zavázal k tomu všechny, kdo byli v Jeruzalémě a v Benjaminovi. Obyvatelé Jeruzaléma tedy jednali podle smlouvy Boha, Boha svých otců. [33] Jóšijáš odstranil všechny ohavnosti ze všech zemí, které patřily Izraelcům. Nařídil všem, kdo byli v Izraeli, aby sloužili Hospodinu, svému Bohu. Neodchýlili se od Hospodina, Boha svých otců, po všechny jeho dny.

2Pa kapitola 35.

[1] Potom slavil Jóšijáš v Jeruzalémě hod beránka Hospodinu. Čtrnáctého dne prvního měsíce zabíjeli velikonočního beránka. [2] Zavázal kněze, aby plnili své povinnosti, a povzbudil je pro službu v Hospodinově domě. [3] Lévijcům, posvěceným pro Hospodina, kteří měli poučovat všechn Izrael, nařídil: "Svatou schránu dejte do domu, který vybudoval izraelský král Šalomoun, syn Davidův. Už ji nebudete nosit na ramenou. Teď služte Hospodinu, svému Bohu, a Izraeli, jeho lidu. [4] Ustavte se podle svých otcovských rodů, podle příslušných tříd, podle výnosu Davida, krále izraelského, a ustanovení jeho syna Šalomouna. [5] Postavte se ve svatyni podle rozčlenění otcovských rodů svých bratří z lidu, aby odpovídalo rozdělení lévijců podle rodů. [6] Zabijte velikonočního beránka, posvěťte se a buďte připraveni posloužit svým bratřím, a tak splnit Hospodinovo slovo, které vydal skrze Mojžíše." [7] Jóšijáš věnoval lidu ovce, beránky a kůzlata, to vše k velikonočním hodům pro každého přítomného, celkem třicet tisíc kusů, k tomu tři tisíce kusů skotu; to vše z královského majetku. [8] Jeho velmožové věnovali dobrovolně dary lidu, kněžím a lévijcům: Chilkijáš, Zekarjáš a Jechiel, představení domu Božího, dali kněžím k velikonočním hodům dva tisíce šest set kusů bravu a tři sta kusů skotu. [9] Kónanjáš a jeho bratří Šemajáš a Netaneel, dále Chašabjáš, Jeiel a Józabad, předáci lévijců, věnovali lévijcům k velikonočním hodům pět tisíc kusů bravu a pět set kusů skotu. [10] Když byla bohoslužba připravena, stoupli si kněží podle králova příkazu na svá místa a lévijci se seřadili podle svých tříd. [11] Zabíjeli velikonoční beránky. Kněží kropili krví, kterou brali z jejich rukou, a lévijci stahovali kůže. [12] Oddělovali části pro zápalnou oběť, když dávali přiděly lidu podle rozčlenění otcovských rodů, a přinášeli je Hospodinu darem, jak je předepsáno v Knize Mojžíšově; právě tak si počínali při skotu. [13] Připravili velikonočního beránka na ohni podle řádu, ale co bylo posvěceno, vařili v hrncích, kotlících a mísách a spěšně roznášeli všemu lidu. [14] Potom jej připravili také pro sebe a pro kněze. Zatímco kněží Áronovci obětovali zápalné oběti a tuk až do noci, lévijci připravovali jídlo pro sebe a pro kněze Áronovce. [15] Také zpěváci Asafovci stáli podle Davidova příkazu na svých místech. Asaf, Héman a Jedútún, vidoucí králův, též vrátí jednotlivých bran se ze své služby nevzdálili, protože jejich bratří lévijci připravovali jídlo i pro ně. [16] Tak byla v onen den uspořádána celá Hospodinova bohoslužba; slavil se hod beránka a obětovaly se na Hospodinově oltáři zápalné oběti podle příkazu krále Jóšijáše. [17] Izraelci, přítomní toho času na hodu beránka, slavili ještě po sedm dní svátek nekvašených chlebů. [18] V Izraeli nebyl takový hod beránka slaven ode dnů proroka Samuela; ani žádný z izraelských králů neslavil takový hod beránka, jaký slavil Jóšijáš, kněží, lévijci a celý Juda i přítomní Izraelci a obyvatelé Jeruzaléma. [19] Bylo to v osmnáctém roce Jóšijášova kralování, kdy se slavil tento hod beránka. [20] Po tom všem, když Jóšijáš dal do pořádku Hospodinův dům, táhl Néko, král egyptský, aby bojoval u Karkemiše na Eufratu. Jóšijáš proti němu vytáhl. [21] Néko k němu poslal posly se vzkazem: "Co je ti do mých věcí, judský králi? Dnes netáhnou proti tobě, bojují s jiným domem. Bůh řekl, že si mám pospíšit. Ustup Bohu, který je se mnou, ať tě

neuvrhne do zkázy." [22] Ale Jóšijáš mu neuhnul, chopil se příležitosti bojovat s ním. Neposlechl Nékových slov, která byla z úst Božích. Přitáhl na pláň u Megida, aby tu bojoval. [23] Krále Jóšijáše zasáhli střelci. Král řekl svým služebníkům: "Odneste mě, protože jsem těžce raněn." [24] Služebníci ho přenesli z válečného vozu, aby ho na jiném voze, který měl s sebou, odvezli a dopravili do Jeruzaléma. Zemřel a byl pohřben v hrobech svých otců. Celý Juda a Jeruzalém nad Jóšijášem truchlili. [25] Jeremjáš složil na Jóšijáše žalozpěv. Všichni zpěváci a zpěvačky opěvují Jóšijáše ve svých žalozpěvech až podnes. To se stalo v Izraeli zvykem a dále se o tom píše v Žalozpěvech. [26] O ostatních příbězích Jóšijášových i o jeho zbožných činech, odpovídajících tomu, co je psáno v zákoně Hospodinově, [27] o jeho příbězích prvních i posledních, se dále píše v Knize králů izraelských a judských.

2Pa kapitola 36.

[1] Lid země vzal Jóšijášova syna Jóachaza a dosadil ho za krále v Jeruzalémě po jeho otci. [2] Jóachazovi bylo třiaadvacet let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě tři měsíce. [3] Egyptský král jej v Jeruzalémě sesadil a zemi uložil poplatek sto talentů stříbra a talent zlata. [4] Za krále nad Judou a Jeruzalémem dosadil jeho bratra Eljakíma a změnil mu jméno na Jójakím. Jóachaza, jeho bratra, dal Néko odvéci do Egypta. [5] Jójakímovi bylo dvacet pět let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě jedenáct let. Dopouštěl se toho, co je zlé v očích Hospodina, jeho Boha. [6] Přitáhl na něj Nebúkadnesar, král babylónský, spoutal ho bronzovými řetězy a dopravil ho do Babylóna. [7] Část předmětů Hospodinova domu odvezl Nebúkadnesar do Babylóna a dal je do svého babylónského chrámu. [8] O ostatních příbězích Jójakímových i o ohavnostech, jichž se dopouštěl, i o tom, co jej postihlo, se dále píše v Knize králů izraelských a judských. Po něm se stal králem jeho syn Jójakín. [9] Jójakínovi bylo osm let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě tři měsíce a deset dní. Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích. [10] Na přelomu roku ho dal král Nebúkadnesar přivést do Babylóna a s ním i vzácné předměty Hospodinova domu. Za krále nad Judou a Jeruzalémem dosadil jeho bratra Sidkijáše. [11] Sidkijášovi bylo jedenadvacet let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě jedenáct let. [12] Dopouštěl se toho, co je zlé v očích Hospodina, jeho Boha. Nepokojil se před prorokem Jeremjášem a před výrokem Hospodinovým. [13] Dokonce se vzbouřil proti králi Nebúkadnesarovi, který jej zavázal při Bohu přísahou, byl tvrdší a troufalého srdce a nenavrátil se k Hospodinu, Bohu Izraele. [14] Rovněž i všichni kněžští předáci a lid se mnohokrát zpronevěřili, jednali podle kdejakých ohavností pronárodů a poskvrnili Hospodinův dům, který si oddělil jako svatý v Jeruzalémě. [15] Hospodin, Bůh jejich otců, k nim nepřetržitě posílal své posly, protože měl soucit se svým lidem i se svým příbytkem. [16] Oni však Boží posly zesměšňovali, pohrdali jeho slovy a jeho proroky prohlašovali za podvodníky, takže Hospodinovo rozhořčení dolehlo na jeho lid a nebyl, kdo by ho zhojil. [17] Přivedl na ně kaldejského krále, jenž mečem vyvraždil ve svatyni jejich mladé muže, neměl soucit s mladými muži ani s pannami, ani se starci a kmety; Bůh mu všechny vydal do rukou. [18] Také všechny předměty Hospodinova domu, velké i malé, poklady Hospodinova domu a poklady královny a jeho velmožů, to vše odvezl do Babylóna. [19] Dům Boží spálili, jeruzalémské hradby strhli, všechny jeho paláce vypálili a všechno vzácné zařízení bylo zničeno. [20] Pozůstatek lidu, jenž unikl meči, přestěhoval do Babylóna. Stali se otroky, sloužili jemu a jeho synům až do doby, kdy se kralování ujali Peršané. [21] Tak se naplnilo slovo Hospodinovo, které mluvil ústy Jeremjáše: "Dokud si země nevynahradí své dny odpočinku, bude odpočívat po všechny dny, co bude zpustošena, až se vyplní sedmdesát let." [22] V prvním roce vlády Kýra, krále perského, se splnilo slovo Hospodinovo, které mluvil ústy Jeremjáše. Hospodin vzbudil ducha perského krále Kýra, že dal po celém svém království rozhlásit a také zapsat: [23] "Toto praví Kýros, král perský: 'Hospodin, Bůh nebes, mi dal všechna království země. Pověřil mě, abych mu vybudoval dům v Jeruzalémě, který je v Judsku. Kdokoli z vás, ze všeho jeho lidu - Hospodin, jeho Bůh, buď s ním - se může vydat na cestu.'"